

**ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน
องค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร**

**FACTORS AFFECTING THE INTENTION IN LEARNING DIGITAL
TECHNOLOGY IN BUSINESS OF PRIVATE FIRM EMPLOYEES IN
BANGKOK**



การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2563

ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน
องค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

FACTORS AFFECTING THE INTENTION IN LEARNING DIGITAL
TECHNOLOGY IN BUSINESS OF PRIVATE FIRM EMPLOYEES IN
BANGKOK



การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ
คณะบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2563 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**FACTORS AFFECTING THE INTENTION IN LEARNING DIGITAL
TECHNOLOGY IN BUSINESS OF PRIVATE FIRM EMPLOYEES IN
BANGKOK**



**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS MANAGEMENT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG BUSINESS
SCHOOL**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศีกษาปี 2020 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



COPYRIGHT 2020

**KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG BUSINESS
SCHOOL**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	สมเกียรติ ขอดสร้อย
รหัสนักศึกษา	60611081
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
พ.ศ.	2563
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วอนชนก ไชยสุนทร

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 คน เป็นประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำงานในองค์กรเอกชน

ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุ 31 – 40 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีรายได้มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 12 ปี และเป็นพนักงานเอกชน โดยผลพบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี และด้านอิทธิพลทางสังคม มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ซึ่งเพศ ที่แตกต่างกันมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน แต่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งรายได้ และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่แตกต่างกันและปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ปัจจัยภายนอกองค์กรมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	Factors Affecting the Intention in Learning Digital Technology in Business of Private Firm Employees in Bangkok
Student	Mister Somkiat Yodsoi
Student ID	60611081
Degree	Master of Business Administration
Major	Business Administration
Year	2020
Advisor	Assistant Professor Dr. Wornchanok Chaiyasoonthorn

ABSTRACT

The purposes of this research are 1) To study differences of intention in learning digital technology by demographic classification. 2) To study about perception of internal environment in the organization which affect to learning digital technology in business. 3) To study about perception of external environment which affect to learning digital technology in business by collecting 400 questionnaires from population in Bangkok who are working in private organization.

The results of the research shown that most of women who are aged between 31 and 40 years old, graduated with bachelor's degree, working as Practitioner Level Position, earning above 50,001 baht for the salary and experiencing more than 12 years, also working with Private Organization are affected the learning of digital technology in business by the factors of perceived the impacts of digital technology and the benefits that organization would gain, Economic, Technology and Social influence. On the one hand, gender is one of the factor that affects the learning of digital technology in business too. On the contrary, age, education level, working position, salary and experience are not one of factors that affect how people could learn digital technology in business. To sum up, Internal and External factors are related with each other and affect to intention of Learning Digital Technology in Business of Private Firms Employees in Bangkok with statistical significance of 0.01.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เนื่องด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วอนชนก ไชยสุนทร ซึ่งได้ให้ความรู้ และชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบข้อบกพร่อง ตลอดจนให้คำปรึกษา ขอขอบคุณอาจารย์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ เพื่อให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างมาก และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณบิดาและมารดาที่ให้อำนาจใจและให้ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่เกี่ยวข้องในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ที่เป็นกำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือในการจัดทำวิจัยนี้มาโดยตลอด

สุดท้ายความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้จัดทำขอขอบพระคุณที่ได้ให้แก่มิตรที่มีพระคุณทุกท่าน

สมเกียรติ ยอดสร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
1.3 สมมติฐาน.....	6
1.4 กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตงานวิจัย.....	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ.....	12
2.2.1 ปัจจัยด้านการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร.....	13
2.2.2 ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ที่องค์กรได้รับ.....	14
2.2.3 ปัจจัยด้านการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล.....	14
2.2.4 ปัจจัยด้านการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล.....	15
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ.....	15
2.3.1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี.....	16
2.3.2 ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม.....	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ.....	16
2.3.4 ปัจจัยด้านการเมือง.....	17
2.4 แนวความคิดและทฤษฎีการรับรู้.....	8
2.5 แนวความคิดและทฤษฎีความตั้งใจ.....	20
2.6 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล.....	21
2.7 ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีมาใช้งานในธุรกิจ.....	23
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.1.2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.1.3 การสุ่มตัวอย่าง.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	35
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
3.4.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ.....	36
3.4.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ.....	36
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
3.5.1 การทดสอบสมมติฐาน.....	39
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา.....	40
3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน.....	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4.1 ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานใน องค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	48
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กร เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	53
4.4 ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน ในองค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	57
4.5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	68
5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	68
5.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของ พนักงานภายในองค์กรเอกชน.....	68
5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายนอกองค์กรของพนักงานใน องค์กรเอกชน.....	69
5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์สมมติฐาน.....	69
5.2 อภิปรายผล.....	72
5.2.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายใน องค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	72
5.2.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กร เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	74
5.2.3 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ กับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ.....	75
5.2.4 การศึกษาปัจจัยความตั้งใจที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลใน ธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	79
5.3.1 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้.....	79
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	87
แบบสอบถาม.....	88
ประวัติผู้เขียน.....	94



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนของการสุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ตามสัดส่วนของจำนวนผู้ประกอบการ ในกรุงเทพมหานคร.....	31
3.2 สมมติฐานและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	39
4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับปัจจัยการรับรู้สภาพ แวดล้อมภายในองค์กรทำงานของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	48
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้จากการ จัดฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร.....	49
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้ถึงประโยชน์ ที่องค์กรได้รับพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	50
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้ถึงผลกระทบ ที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	51
4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้ถึงกลยุทธ์ ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร....	52
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	53
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับ เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	54
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านอิทธิพลทางสังคม เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	55
4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	55
4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านการเมือง เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	56
4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น และลำดับความตั้งใจใน การเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร...57	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานของความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีในธุรกิจจำแนกตามเพศ.....	59
4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีในธุรกิจของพนักงานในองค์กร เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ.....	60
4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน ในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	60
4.16 ผลการวิเคราะห์แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่าง ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	61
4.17 ผลการวิเคราะห์แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	62
4.18 ผลการวิเคราะห์แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ ทำงานที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตั้งใจในการเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถาม.....	63
4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มี ผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน.....	63
4.20 การทดสอบการถดถอยพหุคูณของปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผล ต่อความตั้งใจเรียนรู้ในการเรียนเทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	64
4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจ ในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน.....	65
4.22 การทดสอบการถดถอยพหุคูณของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.....	66
5.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านประชากรศาสตร์.....	69
5.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร.....	70
5.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยภายนอกองค์กร.....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ช่องทางการให้บริการโดยนำเทคโนโลยี AI มาใช้ในงานบริการ.....	2
1.2 เทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัล.....	3
1.3 เทคโนโลยีดิจิทัล 4.0 ที่มีอยู่ในปัจจุบัน.....	4
1.4 กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	7
2.1 ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานของ Application Line SCB Connect.....	24
2.2 การใช้งาน IKEA Place แอปพลิเคชันที่นำเทคโนโลยี AR.....	25



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

สถานการณ์ของความเปลี่ยนแปลงของการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีรวมถึงเรื่องพฤติกรรมความต้องการของผู้บริโภคในทุกอุตสาหกรรมมีความเปลี่ยนแปลงโดยมีความต้องการการตอบสนองที่รวดเร็วขึ้นในทุกช่องทาง รวมถึงพฤติกรรมการซื้อขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ทำให้การดำเนินธุรกิจ ทั้งส่วนของภาครัฐบาล ภาคเอกชนมีการปรับกระบวนการทำงานใหม่ให้มีความสอดคล้องกับ พฤติกรรมความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีการนำความทันสมัยของเทคโนโลยี เข้ามาช่วยพัฒนากระบวนการทำงานด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อลดระยะเวลา การรอคอยของผู้รับบริการและลดต้นทุนของกระบวนการทำงานของผู้ให้บริการด้วย โดยยังสามารถคงประสิทธิภาพไว้ได้ หรือพัฒนาได้เพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานโดย นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่องค์กรไม่ควรมองข้าม เนื่องจากภายในองค์กร มีทรัพยากรสำคัญคือบุคลากรภายในองค์กร โดยบุคลากรภายในองค์กรจำเป็นต้องมีความรู้ทั้งใน ส่วนของเทคโนโลยี และทักษะเฉพาะบุคคลที่จำเป็นในการทำงานของยุคดิจิทัล 4.0 โดยจาก บทความของกรุงเทพธุรกิจกล่าวถึงทักษะที่จำเป็นด้วยกันอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ 1.ทักษะในการจัดลำดับ ความสำคัญ 2.ทักษะด้านการสื่อสาร 3.ทักษะการปรับตัว 4.ภาวะการเป็นผู้นำ และ 5.การพัฒนา ศักยภาพของตนเอง (กรุงเทพธุรกิจ, 2560) จากที่กล่าวมาทั้ง 5 ด้านนั้นเป็นทักษะเสริมเฉพาะบุคคลที่ ควรใช้ในการทำงาน นอกจากทักษะเฉพาะบุคคลที่ต้องมีการพัฒนาทักษะและความรู้แล้วนั้น ยังมี เรื่องที่บุคลากรต้องเรียนรู้ และพัฒนาทักษะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่องค์กรต่าง ๆ เริ่ม นำเข้ามาสนับสนุนให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังตัวอย่างที่แสดงให้เห็น มีการนำ เทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในบางองค์กรแล้วได้แก่ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) เพื่อใช้ช่วยในการตอบคำถามแทนเจ้าหน้าที่พนักงาน เช่นผู้ให้บริการด้านโทรคมนาคม อย่างบริษัท AIS ได้นำเอาเทคโนโลยี AI (ดังภาพที่ 1.1) มาพัฒนาบริการและช่วยสนับสนุน พนักงานโดยใช้ชื่อว่า ask aunjai โดย AI ทำหน้าที่ในการตอบคำถาม แนะนำวิธีการต่าง ๆ กับ ผู้ใช้บริการได้อย่างอัตโนมัติผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องเดินทางมาศูนย์บริการทำให้สามารถตอบ คำถามหรือแนะนำบริการได้อย่างรวดเร็วโดยการนำเอาฐานข้อมูลที่มีมาพัฒนาให้ AI สามารถตอบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามได้ตลอดเวลาทำให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรอฟังงานดำเนินการ (AIS, 2562)

ที่ 1 ตัวจริง

เรื่องช่องทางบริการให้บริการครบสำหรับลูกค้าทุกกลุ่ม

พัฒนาการบริการด้วย AI (Artificial Intelligent) เพิ่มความสามารถให้รองรับให้บริการลูกค้าบน AIS Facebook Messenger และแอป my AIS ได้สมบูรณ์แบบตลอด 24 ชั่วโมง

บริการครบวงจร ผนวกเทคโนโลยีล้ำสมัยที่สุด ที่ถูกบูรณาการพัฒนาคอมพิวเตอร์ไปกับการทำงานที่มีประสิทธิภาพและเข้าใจลูกค้ามากที่สุด เพื่อประสบการณ์การบริการที่ดีที่สุด



บริการครบวงจร (AIS Services)

ครบวงจรทั้งระบบ AI และพนักงานบริการด้วยใจ
ก็คอยดูแลลูกค้าทุกกลุ่มตลอด 24 ชั่วโมง
ผ่าน my AIS App, Facebook Messenger

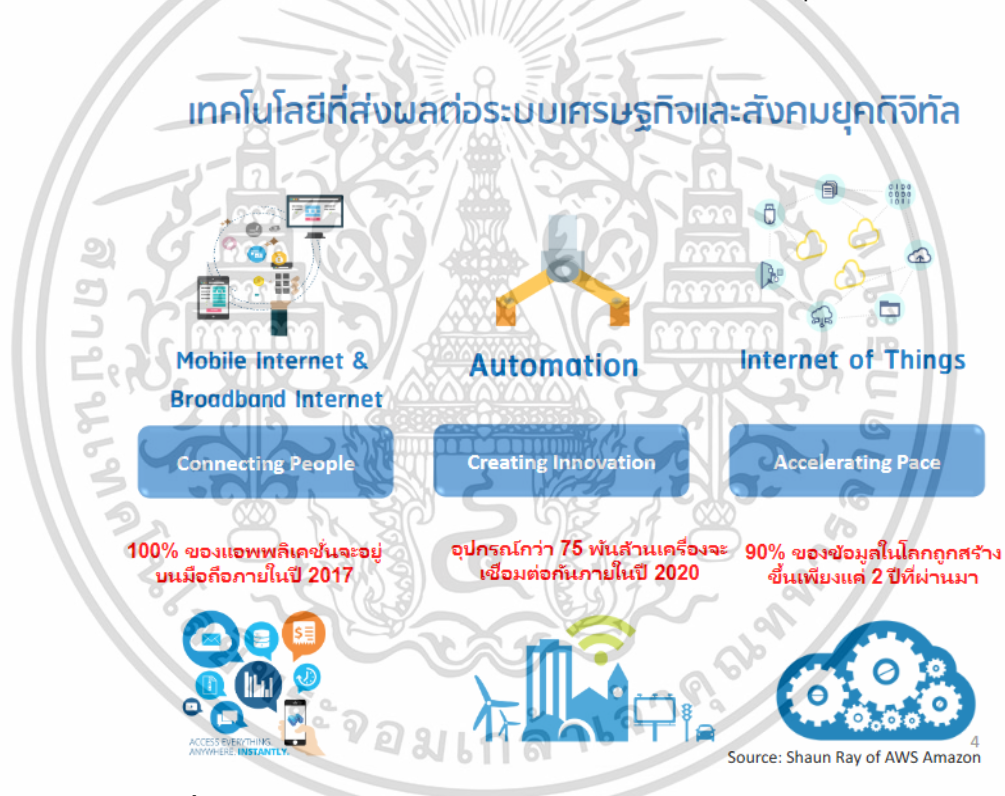
ภาพที่ 1.1 ช่องทางการให้บริการ โดยนำเทคโนโลยี AI มาใช้ในงานบริการ

ที่มา : <https://www.ais.co.th/ais360>

สำหรับประเทศไทย เป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยรัฐบาลได้มีการประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนแผนงานภายใต้ชื่อ ประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยน โครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” คือ ที่ผ่านมามีโมเดลธุรกิจของไทยนั้นยังคงเป็นแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราจึงต้องปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” (กสทช, 2560) โดยประเทศไทยอยู่ในกระบวนการที่กำลังเร่งสร้าง “พิมพ์เขียว” หรือแผนที่ที่จะนำพาประเทศไปสู่อนาคตที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนผ่านนโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจมาสู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นสร้างมูลค่า Value-Base Economy เพื่อพาประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง กับดักรายได้ต่ำทางสังคม และกับดักรายได้ไม่สมดุลในการพัฒนา โดยมีอีกหนึ่งที่สำคัญคือ การยกระดับศักยภาพและคุณค่าของมนุษย์ Human Wisdom การพัฒนาทุนมนุษย์ จำเป็นต้องคำนึงถึงการพัฒนามาตรฐานของเด็กไทย ยกกระดับคุณภาพของแรงงานให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาของประเทศ โดยยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานของการสร้างสรรค์นวัตกรรมในทุกภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล , อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (IoT:Internet of Things) , ความมั่นคงทางไซเบอร์ และระบบวิเคราะห์ผลข้อมูล (ไทยคู่ฟ้า, 2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศโดยมีการยกระดับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลด้วยนั้น จึงทำให้กระทรวงต่าง ๆ ได้นำเอาแนวทางไปดำเนินการให้สอดคล้องกับทางรัฐบาลโดยจากข้อมูลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้ระบุในเอกสารเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0 กล่าวถึงแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยระบุถึงเทคโนโลยีดิจิทัลกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ Connecting People การเชื่อมต่อของประชากรจะผ่านทาง Mobile Internet & Broadband Internet ,Creating Innovation การสร้างสิ่งใหม่เกิดขึ้นด้วยกระบวนการที่เป็น Automation และAccelerating Pace การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วจะมีการนำ Internet of Things เข้ามาเป็นส่วนในการพัฒนาดิจิทัล (ดังภาพที่ 1.2) การที่องค์กรได้เริ่มมีการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับปรุงกระบวนการทำงานส่งผลให้ประเทศไทยเกิดความน่าเชื่อถือจากการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมผลักดันด้านต่าง ๆ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

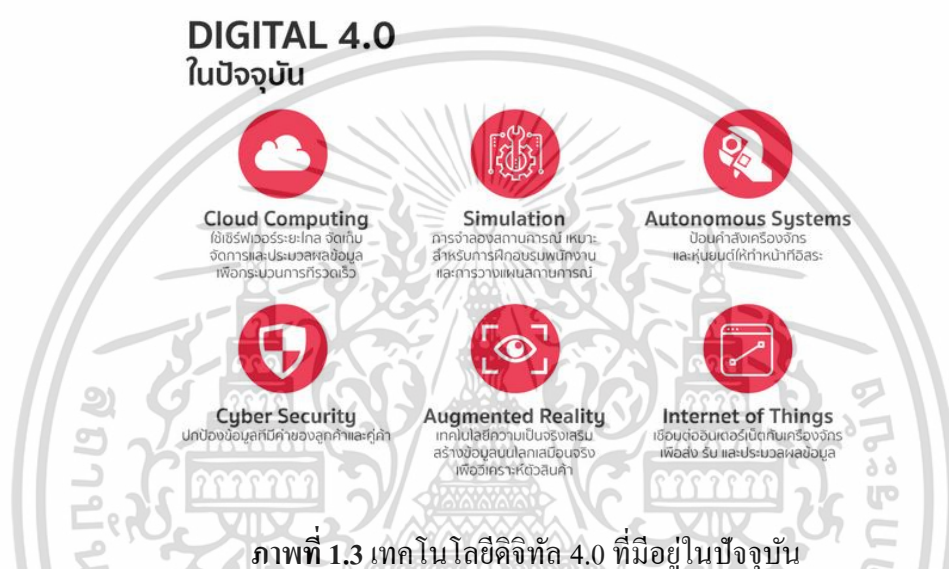


ภาพที่ 1.2 เทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัล

ที่มา : http://www.learn.in.th/wp-content/uploads/2017/05/20170529_de_and_libraries.pdf

การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล หรือที่เรียกกันว่ายุคดิจิทัล 4.0 เมื่อเทคโนโลยีมีสมอง จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรที่จะต้องเกิดการเรียนรู้ ให้เกิดความเข้าใจเทคโนโลยีเพื่อให้มีความรู้ มีทักษะให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจที่จะเกิดขึ้น ซึ่งดิจิทัล 4.0 ที่มีการกล่าวถึงกันในปัจจุบันนั้น เทคโนโลยีได้ถูกนำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อลดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทของมนุษย์ และเพิ่มศักยภาพของมนุษย์ในการใช้ความคิดเพื่อข้ามขีดจำกัด สร้างสรรค์พัฒนา
 สิ่งใหม่ๆ โดยจะใช้ชื่อยุคนี้ว่าเป็นยุค Machine-to-Machine เช่นสามารถปิด-เปิด หรือสั่งงานอื่น ๆ
 กับเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านผ่านแอปพลิเคชัน โดยไม่ต้องกดสวิตช์ (สำนักงานปลัดกระทรวง
 ศึกษาธิการ, 2561) โดยปัจจุบัน ดิจิทัล 4.0 เทคโนโลยีมีอยู่ด้วยกันทั้งหมด 6 เรื่องด้วยกัน (ดังภาพที่
 1.3) ได้แก่ 1. Cloud Computing 2. Simulation 3. Autonomous Systems 4. Cyber Security 5.
 Augmented Reality 6. Internet of Things



ภาพที่ 1.3 เทคโนโลยีดิจิทัล 4.0 ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ที่มา: <http://www.ops.moe.go.th/ops2017/สาระน่ารู้/2876-ยุค-digital-4-0-เมื่อโลกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี-25-ก-ย-2561>

ซึ่งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในยุค 4.0 มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทำให้องค์กรมีความจำเป็นที่
 ต้องคำนึงถึงพัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรให้มีความสามารถในการเรียนรู้ให้เกิดความ
 เข้าใจ รวมถึงการมีทักษะด้านที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถรองรับและนำไปปรับใช้ให้
 เกิดการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจขององค์กรได้ การเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างก้าวกระโดด ทำ
 ให้เกิดความกังวลต่อผลกระทบของเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะด้านแรงงานที่อาจทำให้
 คนทำงานต้องปรับตัวครั้งใหญ่ ส่งผลให้เกิดอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น และคาดว่าในปี 2573 ไทยอาจ
 ขาดแคลนแรงงานชำนาญการในทุกภาคธุรกิจ ก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ถึง 4.96 แสนล้านบาท
 ข้อมูลจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ระบุว่า ปี 2560 มีประชากรวัยแรงงาน
 ทั้งหมด 56.05 ล้านคน มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 37.22 ล้านคน มีงานทำ 36.65 ล้านคน แรงงานรอ

ฤดูกาล 90,000 คน ผู้ว่างงาน 480,000 คน และผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน 18.83 ล้านคน (BTL Bangkok
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

,2018) และมีรายงานพิเศษในเว็บไซต์ประชาไท วันที่ 6 สิงหาคม 2561 มีการกล่าวถึงเทคโนโลยีดิจิทัล AI หรือ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) กำลังสร้างความตื่นตัวให้กับผู้คนทั่วโลก เพราะความสามารถของ AI มีแนวโน้มพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งและน่าจะสามารถแทนที่วิชาชีพหลายอย่างได้ในอนาคตอันใกล้ ดังนั้นประเทศไทยควรมีการเตรียมรับมืออย่างเหมาะสม นอกจากนั้น ข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) เปิดเผยว่า AI จะช่วยให้ GDP ของประเทศพัฒนาแล้วขยายตัวเพิ่มขึ้น 1.7 เท่าในปี 2578 และจะช่วยเพิ่มประสิทธิผลจากแรงงานของโลกได้ประมาณ 30-40% จะช่วยให้ผลกำไรเพิ่มขึ้นในทุกสาขาการผลิตทำให้แรงงานทักษะต่ำในประเทศกลุ่มอาเซียนที่มีจำนวนประมาณ 100 ล้านคน มีความเสี่ยงจะตกงานในอีก 20 ปีข้างหน้า (ประชาไท, 2561)

จากข้อมูลและประเด็นปัญหาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อรับทราบถึงสถานการณ์ในปัจจุบันว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพียงใด เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมในการที่จะพัฒนาบุคลากร โดยทำให้ทราบได้ว่าปัจจัยใดที่จะสนับสนุนให้ส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการศึกษาถึงเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อประโยชน์ในการปรับตัวของธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจภาคเอกชนอีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อกรอบนโยบายของภาครัฐและนำไปสู่การพัฒนาตามแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการศึกษาที่ต่างกันจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีอาชีพที่ต่างกันจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน จะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีประสบการณ์การทำงานที่ต่างกันจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ การรับรู้ถึงความจำเป็นของหน่วยงานต่อการใช้เทคโนโลยี การรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล การได้รับการสนับสนุนขององค์กร มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านความปลอดภัย เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 กรอบแนวความคิดในงานวิจัย

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเพื่อทำการศึกษาดังภาพที่ 1.4



ภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ขอบเขตด้านประชากร คือพนักงานองค์กรเอกชนที่ทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุการทำงานมากกว่า 3 เดือนขึ้นไป
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ช่วงเวลาการศึกษาเก็บแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2563 ถึง เดือนกรกฎาคม 2563

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน เพื่อให้องค์กรมีแนวทางการพัฒนา โดยเฉพาะฝ่ายทรัพยากรบุคคลในการจัดทำแนวทางการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
2. เพื่อศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลกับธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับประโยชน์ของการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล ไปใช้งานกับธุรกิจ

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) หมายถึง ความสามารถของเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถนำเอาข้อมูลที่มีมาทำการประมวลผล สามารถทำงานบางอย่างได้แทนคน รวมถึงยังหมายถึงความฉลาดเทียมที่สร้างขึ้นให้กับสิ่งที่ไม่มีชีวิต ปัญญาประดิษฐ์เป็นสาขาหนึ่งในด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมเป็นหลักซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ใน Internet of Things

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศไทย 4.0 หรือไทยแลนด์ 4.0 คือ แผนพัฒนาประเทศไทยที่เป็นนโยบายให้ประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเป็นโมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ซึ่งเป็นแผนงานของทางรัฐบาล

การเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล 4.0 ว่ามีอะไรเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถนำมาใช้ในธุรกิจ

ดิจิทัล 4.0 หมายถึง เทคโนโลยีดิจิทัลมีความฉลาดเพิ่มขึ้นสามารถลดบทบาทการทำงานของมนุษย์ และมีความฉลาดทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้นเป็นยุคที่อุปกรณ์ต่างๆ สามารถทำงานและสื่อสารถึงกันเองได้โดยมีอินเทอร์เน็ตเป็นตัวกลางในการเชื่อมต่อถึงกัน

ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง สิ่งที่ต้องคำนึงสามารถบริหารจัดการได้ภายในองค์กร โดยในที่นี้หมายถึง การจัดอบรมบุคลากรขององค์กรประกอบ สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานภายในองค์กร การรับรู้แนวทางการดำเนินธุรกิจขององค์กรว่ามีแนวทางเช่นไร ซึ่งจะสามารถรับรู้ปัจจัยได้จากภายในองค์กรที่จะส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร หมายถึง การที่องค์กรมีการถ่ายทอดความเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับพนักงานด้วยวิธีการต่าง ๆ ภายในองค์กรเพื่อให้พนักงานได้เกิดความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งจะเป็นการจัดอบรมบุคลากร การถ่ายทอด การแชร์เนื้อหาทางสื่อออนไลน์ขององค์กร

การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ หมายถึง การที่พนักงานได้รับรู้ถึงประโยชน์ขององค์กรเมื่อมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการธุรกิจขององค์กร

การรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยี หมายถึง การรับรู้ข้อดี ข้อเสีย ที่ส่งผลต่อองค์กรและบุคลากรในองค์กรเมื่อมีการนำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจรวมถึงผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

การรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การได้รับรู้แผนธุรกิจขององค์กรที่จะมีการนำเอาเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรว่าจะมีการดำเนินการด้วยวิธีการแบบใด และนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลใดมาใช้ในองค์กร

ปัจจัยภายนอก หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงและสามารถส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจ แนวทางการดำเนินธุรกิจเกิดเปลี่ยนแปลงและต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงโดย ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง และด้านความเชื่อมั่นในความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีของทางด้านดิจิทัลในปัจจุบันให้เพื่อนำไปปรับให้มีความสะดวกในการใช้งานมากยิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีไปใช้ในงานปัจจุบัน

ด้านอิทธิพลทางสังคม หมายถึง การศึกษาถึงการรับรู้เรื่องดิจิทัลที่จะนำมาทดแทนการทำงานแบบเดิม ที่เกิดจากการตัดสินใจของตนเอง หรือเกิดจากพฤติกรรมของบุคคลอื่นรวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ความสามารถในการลดต้นทุน ความสามารถในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านการเมือง หมายถึง บทบาทของรัฐบาลในการสร้างตัวบทกฎหมาย การสนับสนุนการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้กับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และการดำเนินการด้านนโยบายที่เกี่ยวข้อง เช่น การกำหนดนโยบายในแผนพัฒนาด้านดิจิทัลของกระทรวง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ผู้วิจัยได้เสนอ ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการรับรู้

2.5 แนวคิดและทฤษฎีความตั้งใจ

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

2.7 ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีมาใช้งานในธุรกิจ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550) ให้คำจำกัดความของ ประชากรศาสตร์ (Demography) ว่า ประกอบไปด้วยอายุ อาชีพ รายได้ เพศ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์เป็นสิ่งที่สำคัญและสถิติที่สามารถวัดได้ของประชากร และง่ายต่อการวัดผล มากกว่าตัวแปรอื่น สำหรับตัวแปรต้นด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญประกอบด้วยดังนี้ ประชากรศาสตร์ (Demography) ซึ่งหมายถึงการวิเคราะห์ลักษณะประชากรในเรื่องของขนาด โครงสร้าง การกระจายตัวและความเปลี่ยนแปลงของประชากรในเชิงที่สัมพันธ์ด้านปัจจัยทางเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ในเขต กรุงเทพมหานคร ปัจจัยทางประชากรสามารถเป็นได้ทั้งเหตุและผลของความตั้งใจที่ทำให้การเรียนรู้ เกิดความเปลี่ยนแปลง โดยองค์ประกอบเหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมในการจำแนกลักษณะของประชากร โดยตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญ ประกอบด้วยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) เพศ (Sex) หมายถึง การจำแนกเพศออกเป็น 2 กลุ่มคือ เพศหญิง และเพศชาย โดยลักษณะทางกายภาพความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ สภาพจิตใจ วิธีคิด และลักษณะด้านความตั้งใจที่แตกต่างกันในสิ่งที่ให้ความสนใจ ระหว่างเพศชาย เพศหญิง

2) อายุ (Age) หมายถึง อายุของกลุ่มประชากรซึ่งมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ โดยเป็นตัวแปรที่มีความคิด ความรับผิดชอบ วุฒิภาวะที่แตกต่างกัน ระหว่างคนที่มีอายุน้อย อายุมากแตกต่างกัน สำหรับอายุเป็นตัวแปรที่มีความเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา โดยประชากรที่มีอายุน้อยจะมีประสบการณ์ในการทำงานซึ่งต้องตั้งใจเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสบการณ์การทำงานมากกว่า ประชากรที่มีประสบการณ์ทำงานที่มีอายุมาก

3) ระดับการศึกษา (Education) หมายถึง ระดับการศึกษาของกลุ่มประชากรมีระดับในด้านการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน โดยประชากรที่มีระดับของการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงความสำคัญต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกัน

4) อาชีพ (Occupation) หมายถึง การใช้ทักษะ ความรู้ ความสามารถที่มีต่อการปฏิบัติงาน โดยทำให้เกิดรายได้ อาชีพยังมีผลในการใช้งานเทคโนโลยี

5) รายได้ (Income) หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการใช้แรงงาน ความรู้ ความสามารถมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร หรือการดำเนินกิจการ ค่าขาย สินค้า ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยเกิดเป็นผลตอบแทนในรูปแบบของเงิน หรือรูปแบบอื่น

6) ประสบการณ์การทำงาน (Work Experience) หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน โดยเริ่มต้นนับตั้งแต่ที่เริ่มปฏิบัติงานในองค์กรเอกชนจนถึงระยะเวลาปัจจุบันที่ปฏิบัติงาน

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของประชากรศาสตร์ ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษา ลักษณะประชากรศาสตร์ด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และประสบการณ์การทำงาน เนื่องจากเป็นตัวแปรที่สำคัญที่มีผลที่แตกต่าง หรือมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในธุรกิจได้อย่างเหมาะสม ทำให้การเตรียมการในการพัฒนาบุคลากรให้เกิดความพร้อม สามารถนำไปใช้พัฒนาธุรกิจขององค์กรได้อย่างเหมาะสม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง การรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของพนักงาน บุคลากรภายในองค์กร ในที่นี้จะกล่าวได้ว่าเป็นบุคคลที่ร่วมงาน หัวหน้างาน สิ่งอำนวยความสะดวก เอกสารต่าง ๆ ภายในสถานที่ทำงาน เครื่องมือต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน สถานภาพทางการเงินขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินผลการทำงาน และนโยบายที่สำคัญต่าง ๆ ขององค์กรล้วนแต่เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรทั้งสิ้น โดยที่แต่ละอย่างมีความสำคัญที่แตกต่างกันออกไป โดยสภาพแวดล้อมภายในองค์กรมักจะเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมหรือปรับเปลี่ยนได้เองภายในองค์กรพิจารณาตามความเหมาะสม

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจนั้น ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญได้แก่ การรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร การรับรู้ประโยชน์ที่องค์กรได้รับ การรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลก็เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญที่จะทำให้บุคลากรเกิดความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ง่ายยิ่งขึ้นเพราะมีผลต่ออาชีพ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของบุคลากร โดยสามารถอธิบายความหมายของปัจจัยในแต่ละด้านดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านการรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร

บุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อองค์กรที่จะทำให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลดีต่อองค์กรในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการที่ดี การที่จะทำให้องค์กรจะพัฒนาได้นั้น การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเพื่อให้องค์กรมีพนักงานที่มีความรู้ มีทักษะเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคลากรสามารถนำเสนอแนวคิดสิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นหรือแม้แต่การช่วยพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น การจัดฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะในสิ่งที่ทันต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ หรือประเทศทั่วโลก การอบรมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งประกอบด้วย 6 เรื่อง ดังนี้

- 1) การใช้เซิร์ฟเวอร์ระยะไกล ในการจัดเก็บ จัดการข้อมูล และประมวลผลข้อมูลระยะไกล เพื่อกระบวนการทำงานที่รวดเร็ว โดยเทคโนโลยีดิจิทัลนี้เราเรียกว่าคลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)
- 2) การจำลองสถานการณ์ เหมาะสำหรับการฝึกอบรมพนักงานและการวางแผนสถานการณ์ หรือที่เรียกว่า การจำลอง (Simulation)
- 3) ระบบการป้อนคำสั่งเครื่องจักร หรือหุ่นยนต์ให้สามารถทำหน้าที่ได้อิสระ (Autonomous)
- 4) ปกป้องข้อมูลที่มีค่าของลูกค้าและคู่ค้า (Cyber Security)
- 5) ข้อมูลความเป็นจริงเสมือน (Augmented Reality)
- 6) การเชื่อมต่อระหว่างเครื่องจักรกับเครื่องจักร หรือที่เรียกว่าอินเทอร์เน็ตทุกสรรพสิ่ง

(Internet of Thing: IoT) เป็นการที่เครื่องจักร กับเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถแลกเปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ที่องค์กรได้รับ

การที่บุคลากรจะสามารถรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับนั้น มีส่วนที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อเรื่องดังกล่าวที่จะช่วยทำให้เกิดการนำไปใช้ให้มีประสิทธิภาพนั้น มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องที่ช่วยส่งเสริมดังนี้

- 1) การสร้างให้เกิดแรงจูงใจและผลักดันในการรับรู้ (Motive)
- 2) การรับรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา (Past Experience)
- 3) กรอบอ้างอิง (Frame of Reference) การที่แต่ละบุคคลมีพื้นฐานทางครอบครัว การสั่งสอนอบรม

ที่แตกต่างกัน ความสนใจของบุคคลแตกต่างกัน เกิดผลที่ทำให้ความสนใจเรื่องที่ต้องการรับรู้ที่ไม่เหมือนกันในแต่ละเรื่อง

ที่แตกต่างกัน ความสนใจของบุคคลแตกต่างกัน เกิดผลที่ทำให้ความสนใจเรื่องที่ต้องการรับรู้ที่ไม่เหมือนกันในแต่ละเรื่อง

4) สภาพแวดล้อม (Environment) บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน อุณหภูมิ อากาศ สถานที่ วัฒนธรรม จะเปิดรับและตีความในสิ่งที่ได้ยิน ได้เห็น ได้สัมผัส ไปในทิศทางที่แตกต่างกัน

5) สภาวะจิตใจและอารมณ์ (Mood) ที่แตกต่างของบุคคล ในแต่ละช่วงเวลา ความสามารถในการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ จะสามารถทำได้แตกต่างกันเนื่องจากสภาวะของอารมณ์มีผลต่อการสนใจในสิ่งต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเมื่อมีความโกรธเกิดขึ้นสภาวะการรับรู้จะน้อยและไม่สามารถรับรู้ประโยชน์จากสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการที่บุคลากรจะสามารถรับรู้ประโยชน์ที่เกิดต่อองค์กรได้อย่างเต็มประสิทธิภาพนั้น จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของตัวบุคคลในด้านที่ต่าง ๆ ด้วยเพื่อให้การรับรู้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อการรับรู้เกิดประสิทธิภาพ เกิดการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ รวมถึงเห็นความสำคัญในสิ่งนั้นก็จะสามารถทำให้ความตั้งใจในสิ่งที่ต้องเรียนรู้เกิดผลได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.2.3 ปัจจัยด้านการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินธุรกิจขององค์กรนั้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านของผลิตภัณฑ์ ทั้งด้านของรูปแบบการให้บริการ โดยการเข้ามาของเทคโนโลยีดิจิทัลสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร จึงส่งผลให้เกิดการแข่งขันภายในองค์กรในการพัฒนาทั้งด้านศักยภาพ การเรียนรู้ การมีทักษะที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อให้หน่วยงานมีความสามารถในการพัฒนา และส่งผลต่อองค์กรให้มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เป็นองค์กรที่ทันสมัยได้อีกด้วย การเข้ามาของเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถช่วยให้

บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยีจะเข้ามาช่วยสนับสนุน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานของบุคลากร โดยบุคลากรสามารถทำงานที่เป็นเชิงคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นภายในองค์กร โดยเทคโนโลยีไม่ได้จะทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ถูกเทคโนโลยีเข้ามาทดแทนแต่อย่างใด ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนั้น องค์กรจะสามารถสร้างผลกำไรได้มากขึ้น สามารถนำผลกำไรที่ได้มาทำให้องค์กรมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น รวมทั้งสามารถให้ผลตอบแทนต่อบุคลากรภายในองค์กรได้เพิ่มขึ้นอีกด้วยเช่นกัน ดังนั้นการทำงานร่วมกันกับเทคโนโลยีดิจิทัลต้องมีการสื่อสารและถ่ายทอดให้บุคลากรรับทราบผลกระทบในแนวทางที่ถูกต้องเพื่อไม่ให้เกิดความตระหนกและทำให้รู้สึกว่าการเข้ามาของเทคโนโลยีดิจิทัลจะส่งผลกระทบต่อพนักงานภายในองค์กร ซึ่งจะทำให้การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ภายในองค์กรเกิดการต่อต้านจากบุคลากรจนทำให้ไม่สามารถนำมาใช้งานได้

2.2.4 ปัจจัยด้านการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

การที่องค์กรต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนธุรกิจให้สามารถดำเนินไปได้ตามเป้าหมายที่องค์กรต้องการนั้น สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือการถ่ายทอดกลยุทธ์ หรือนโยบายขององค์กรให้กับพนักงานได้รับทราบอย่างชัดเจน การที่องค์กรจะขับเคลื่อนธุรกิจโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ขององค์กรก็เช่นกันต้องมีการถ่ายทอดกลยุทธ์แนวทางการดำเนินการให้พนักงานได้รับรู้ ให้เข้าใจ ซึ่งต้องมีการสื่อสารภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม การสื่อสารนโยบายตั้งแต่ระดับบริหาร ไปจนถึงระดับปฏิบัติการต้องสามารถทำได้ถูกต้องไม่คลาดเคลื่อนตั้งแต่ต้นจนจบ และรวมถึงช่องทางการสื่อสาร รูปแบบการนำเสนอ รวมถึงความต่อเนื่องในการนำเสนออันล้วนเป็นสิ่งสำคัญทั้งสิ้นที่เป็นปัจจัยที่จะทำให้การรับรู้ต่อกลยุทธ์ประสบผลสำเร็จ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

สภาวะแวดล้อมภายนอก หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายนอกองค์กร ที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยสามารถเปลี่ยนแปลง ผันผวนได้ตามแต่ละช่วงเวลา และสามารถมีอิทธิพลต่อการดำเนินการธุรกิจขององค์กร โดยที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไป โดยในทีนี้จะมีด้วยกันดังนี้ ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ผู้วิจัยยังพบว่านอกจากปัจจัยภายในองค์กรเองแล้ว ยังมีส่วนที่สำคัญที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านการเมือง ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยเช่นกัน โดยสามารถอธิบายความของปัจจัยแต่ละด้านดังนี้

2.3.1 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ของระบบโทรคมนาคมและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการพัฒนาศักยภาพด้านการเชื่อมโยงถึงกันได้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของโลก รวมถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปทำให้มีความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีได้มากขึ้นจากทุกที่และตลอดเวลาทำให้การพัฒนาการให้บริการ และการพัฒนาบริการใหม่ ๆ องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนเกิดการปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงและมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพในเรื่องความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความต่อเนื่องในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยีที่ก้าวหน้ายังส่งผลให้ช่องทางการเรียนรู้มีเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้ที่ต้องการหาข้อมูลต่าง ๆ หรือตั้งใจที่จะค้นคว้าหาข้อมูลที่สนใจในขณะนั้นสามารถค้นหาได้ทันที ไม่ต้องเดินทางเพื่อศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลในห้องเรียน ห้องสมุด อย่างเช่นที่ผ่านมาซึ่งทำให้การใช้เวลาในการค้นคว้า และตั้งใจที่เรียนรู้ทำได้ง่ายและทันทีตามต้องการ

2.3.2 ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม

การที่องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนากระบวนการทำงานภายในองค์กร และหน่วยงานเพิ่มมากขึ้น รวมถึงสภาพแวดล้อมทางสังคม และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปส่งผลต่อการตัดสินใจในการพิจารณาคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานในองค์กร ว่ามีความรู้ ความสามารถเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลมากน้อยเพียงใด จากเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงทำให้มีความพยายามที่จะทำความเข้าใจศึกษา หาความรู้ และตั้งใจที่จะเรียนรู้เทคโนโลยีเพื่อให้มีความรู้และสามารถส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน

2.3.3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

เทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจที่จะสนับสนุนให้เศรษฐกิจเกิดการพัฒนามีความก้าวหน้าเกิดผลิตภัณฑ์และบริการใหม่สู่ตลาด อย่างที่เห็นได้ชัดเจนในทุกวันนี้คือการที่ผู้บริโภคสามารถซื้อสินค้าออนไลน์ได้ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์ (Doungjaidk, 2014) ทั้งนี้ยังส่งผลต่อเศรษฐกิจ 5 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ผลกระทบด้านการเงิน

การนำเอาระบบคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินการธุรกิจ ทำให้กระบวนการทำงานเพิ่มประสิทธิภาพ และทำงานได้อย่างรวดเร็ว เกิดความผิดพลาดน้อย ทำให้ลดค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร และทำให้ธุรกิจมีการขยายตัว อย่างเช่นการนำระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชันมาให้บริการ ทำให้การบันทึกรายการชำระมีความแม่นยำมากขึ้น และไม่ต้องมีจำนวนพนักงานแคชเชียร์หลายคนเป็นต้น

2) ผลกระทบด้านการดำเนินการธุรกิจ

การดำเนินธุรกิจที่มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน โดยสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว และติดตามสถานะการจัดส่งได้เองโดยไม่ต้องมีร้านค้าเปิดขายเหมือนที่ผ่านมาทำให้ประหยัดค่าสถานที่ และลดความผิดพลาดได้เพราะเป็นรายการสั่งซื้อจากลูกค้าโดยตรงไปยังผู้ดำเนินการธุรกิจ

3) ผลกระทบในด้านการแข่งขัน

การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ โดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นตัวกลางในการสื่อสารผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ ทำให้การเปิดตัวสินค้าใหม่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว และใช้เวลาในการประชาสัมพันธ์ไม่มากก็สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว

4) ผลกระทบด้านการผลิต

ด้านการผลิตมีการนำเทคโนโลยีมาควบคุมเครื่องจักร โดยไม่ต้องใช้พนักงานอย่างเช่นที่เป็นมา ทำให้การทำงานสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง และใช้จำนวนพนักงานน้อยลง ส่งผลต่อต้นทุนที่ลดลง แต่สามารถเพิ่มผลผลิตได้มากขึ้น

5) ผลกระทบต่อการบริโภค

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลทำให้เกิดบริการที่ผู้บริโภคจะได้รับมากขึ้น ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบและบริการที่เปลี่ยนไปอย่างการนำเอาเทคโนโลยีมาให้บริการแทนพนักงานในการตอบคำถาม หรืออย่างการนำเทคโนโลยีให้ใช้ในสายการบินเช่นการเช็คอิน โดยผู้ใช้บริการสามารถดำเนินการทำได้ด้วยตนเอง

2.3.4 ปัจจัยด้านการเมือง

นโยบายการพัฒนาของประเทศไทย มีการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศด้วยดิจิทัล 4.0 ให้ทำหน่วยงานของรัฐบาล และองค์กรเอกชนมีการดำเนินการธุรกิจตามแนวทางของรัฐบาลเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศ ทำให้บุคลากรขององค์กรต้องทำการเรียนรู้เทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้น ทำให้มีการกำหนดแผนพัฒนาบุคลากร วัดระดับความรู้ของบุคลากร จึงเป็นผลที่ทำให้กระตุ้นให้เกิดความตั้งใจที่จะต้องทำการเรียนรู้เทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานอยู่ร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาเห็นได้ว่าการที่บุคลากรที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจได้ในหลายด้านส่งผลต่อต้นทุนการดำเนินการธุรกิจขององค์กรได้ สามารถทำให้หน่วยงาน องค์กรสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ออกมาให้บริการ เกิดสิ่งใหม่ ที่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ให้องค์กรได้ ซึ่งหากบุคลากรทราบถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นสามารถจะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเรียนรู้เทคโนโลยีเพิ่มขึ้นเพื่อให้ตนเองเป็นบุคคลที่มีความต้องการขององค์กร หรือหน่วยงานของตนเอง

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการรับรู้

สุรพงษ์ ชูเดช (2546) การรับรู้ หมายถึง กระบวนการเกิดจากกระตุ้นจากสิ่งเร้า แล้วเกิดการตีความ เป็นสิ่งที่มีความหมาย โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และความเข้าใจของบุคคล (Bernstein. 1999 : 72) จากที่ผ่านมา การรับรู้เป็นสิ่งที่ต้องมีการเรียนรู้ (perception of learned) โดยหากไม่มีการเรียนรู้สิ่งที่ได้รับจะหมายถึงการสัมผัสเท่านั้น โดยการรับรู้ที่สำคัญ จะประกอบด้วยกระบวนการสำคัญดังนี้

1. การสัมผัส
2. ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้า
3. การแปลความจากการสัมผัส
4. การใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เพื่อแปลความหมาย

การรับรู้สามารถเกิดได้จากการเรียนรู้ และยังสามารถเกิดได้จากการเลือกสรร (Perception is selective) โดยการเลือกสรรการรับรู้ยังมีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ องค์ประกอบที่เกิดจากสิ่งเร้า และองค์ประกอบที่เกิดจากตัวบุคคลโดย

1. องค์ประกอบจากสิ่งเร้า ลักษณะของสิ่งเร้าที่ทำให้รับรู้ได้ทันที หรือเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี ควรมีลักษณะดังนี้ (Quinn ,1985)

- 1.1 ความเข้มและขนาด
- 1.2 ความผิดเพี้ยน เช่นขนาดของตัวหนังสือ หรือการขีดเส้นใต้ประโยคที่สำคัญ
- 1.3 การกระทำซ้ำ เป็นการย้ำให้รับรู้เกิดได้ไวขึ้น
- 1.4 การเคลื่อนไหว จะมีความดึงดูดใจน่าสนใจ

1.5 ความแปลกใหม่ ความสนใจของบุคคลเปลี่ยนไปด้วยสิ่งเร้าที่แปลกใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นใบเช็คประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 การใช้อิทธิพลทางสังคม กระตุ้นให้เกิดความสนใจ

2. องค์ประกอบอันเนื่องมาจากตัวบุคคลประกอบด้วยกัน 2 ส่วนได้แก่

2.1 องค์ประกอบด้านสรีระ จากอวัยวะสัมผัสของบุคคลมีความสามารถแตกต่างกัน ไม่สามารถตอบสนองสิ่งเร้าได้เท่ากันและทุกชนิด นอกจากนั้นสภาพร่างกายยังมีผลต่อสมรรถภาพการรับรู้ การสัมผัส ทำให้มีผลที่เปลี่ยนแปลงไปได้

2.2 องค์ประกอบด้านจิตวิทยา ได้แก่

2.2.1 ความสนใจ โดยจะเลือกรับรู้จากสิ่งที่สนใจ

2.2.2 ความคาดหวัง เมื่อเกิดความหวังในสิ่งใด ก็จะเกิดการเรียนรู้ และรับรู้ในสิ่งที่คาดหวัง

2.2.3 ความต้องการ เมื่อคนเราต้องการสิ่งใด ก็จะส่งผลให้มีการรับรู้ตามความต้องการในเรื่องนั้น

2.2.4 การเห็นคุณค่า การรับรู้จะเกิดขึ้นเมื่อเห็นคุณค่าในสิ่งนั้น และจะทำให้เกิดการเรียนรู้ และรับรู้

Robbins (2003) กล่าวว่า การรับรู้เป็นขั้นตอนแรกเมื่อร่างกายรับรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 เกิดการตีความ โดยใช้ความคิด ความเข้าใจ ความจำ การเรียนรู้ และมโนภาพ การที่บุคคลากรจะสามารถนำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนากระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การรับรู้เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อบุคลากรโดยตรง

บุณริสารัก สุจันทร์ และชนงกรณ์ กุณฑบุตร (2559) การรับรู้คือการสัมผัสที่มีความหมาย (Sensation) การรับรู้เป็นการแปลหรือการตีความ แบ่งการ สัมผัสที่ได้รับออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายหรือรู้จักเข้าใจ ซึ่งในการแปลหรือตีความนี้จากที่อินทรีย์ จะต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิม หรือความชัดเจนที่เคยมีแต่หนหลัง กระบวนการของการรับรู้จะ เกิดขึ้นต้องประกอบด้วย 1) การสัมผัสหรืออาการสัมผัส 2) ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้าที่มาเร้า 3) การแปลความหมายจากอาการสัมผัส 4) การใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมความตั้งใจที่จะเรียนรู้มีความแปรผันกับการรับรู้โดยมีเรื่องของความรู้เดิมประสบการณ์ที่ผ่านมาสามารถส่งผลต่อความตั้งใจในการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ

กมลวรรณ เก่งสารกิจ (2559) ระบุถึงการรับรู้ได้ดังนี้คือ การรับรู้ประโยชน์ทางด้านสังคม เป็นการรับรู้ระดับที่แต่ละบุคคลให้ความสำคัญกับเรื่องนั้น ๆ ส่งผลให้มีการทำตาม คล้อยตาม หรือมีผลต่อการตัดสินใจ

สาวทช. (2562) การรู้ดิจิทัล (Digital literacy) ต่างจากการเรียนรู้หนังสือแบบดั้งเดิม ที่เน้นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการคิดคำนวณ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิดเชิงวิเคราะห์ ด้วยเป้าหมายการพัฒนาเด็ก ทักษะดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการพัฒนาทางด้านสังคมดิจิทัล แต่ยังไม่ได้เป็นทักษะทั้งหมดที่จะสามารถนำมาใช้กับการรับรู้เกี่ยวกับดิจิทัลที่จะนำไปใช้ประโยชน์กับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้เกินไปซึ่งประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจองค์กรได้ทั้งหมด โดยจะมีส่วนที่เพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความสามารถในการรู้ดิจิทัลที่สำคัญอยู่ด้วยกัน 3 ส่วน ได้แก่ การนำไปใช้ (Use) การเข้าใจในดิจิทัล (Understand) และการสร้าง (Create) โดยทั้ง 3 ส่วนมีความหมายที่สำคัญแตกต่างกัน

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ ผู้ศึกษางานวิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้เนื่องจากเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล กล่าวได้ว่าเมื่อมีการรับรู้เกิดขึ้นกระบวนการทางความคิดจะแปรสิ่งที่รับรู้ว่าเป็นสิ่งที่ผู้รับรู้อินใจหรือไม่ แปรสิ่งที่รับรู้ว่ามีประโยชน์ มีผลกระทบอย่างไร ส่งผลให้เกิดความตั้งใจที่จะติดตามให้ความสนใจเรื่องดังกล่าวมากเพียงใด ซึ่งการรับรู้เกิดขึ้นได้จากทั้งภายในองค์กรว่ามีการสื่อสารให้ข้อมูลเพียงใด และภายนอกขององค์กร

2.5 แนวความคิดและทฤษฎีความตั้งใจ

ความตั้งใจ หมายถึง ความรู้สึกมุ่งมั่น ยึดติดอยู่กับสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญหรือบุคคลนั้นให้ความสนใจจดจ่อ ตื่นตัวอยู่กับสิ่งนั้น สามารถใช้เวลาในการคิดอยู่กับสิ่งนั้นต่อเนื่อง นอกจากนี้ความตั้งใจยังสามารถแสดงออกให้เห็นถึงระดับความสามารถของแต่ละบุคคลในการทำสิ่งหนึ่ง สิ่งใด ให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างที่คาดหวัง ส่งผลต่อการยอมรับ การให้ความไว้วางใจ เชื่อถือได้ ทำให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินการต่อสิ่งนั้น

ศศิวิมล บุญสุภา (2554) ความตั้งใจมีพื้นฐานมาจากข้อมูล ความรู้ เจตคติ และความเชื่อ โดยความตั้งใจหมายถึง ความคิดที่จะกระทำสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นไปได้ของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมออกมาโดยองค์ประกอบที่สำคัญในตัวบุคคล คือพื้นฐานความรู้ ความจำ และเจตคติ ซึ่งมีส่วนก่อให้เกิดความตั้งใจและผลักดันให้มีพฤติกรรมนั้น

ความตั้งใจกระทำเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of reason action) โดยความตั้งใจมีพฤติกรรมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ทักษะหรือความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อการกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมและปทัสถานทางสังคมหรือการรับรู้ปทัสถานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือไม่กระทำนั้นเอง โดยองค์ประกอบแรกนั้นเกี่ยวข้องกับการรับรู้ และการตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ พฤติกรรมของตนเอง สำหรับองค์ประกอบที่สองขึ้นอยู่กับสถานการณ์โดยรอบที่เกี่ยวข้องกับทางด้านสังคม สภาพแวดล้อม รวมไปถึงกลุ่มบุคคลทั้งหลายที่มีความใกล้ชิด

ศศิวิมล บุญสุภา (2554) ความตั้งใจในการกระทำของบุคคลทั่วไป หากบุคคลใดมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม และมีกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา พร้อมทั้งมีการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมนั้นได้ บุคคลนั้นก็จะมี ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นมาก นอกจากนี้หากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมได้ และมากพอ บุคคลนั้นจะยังมีเจตนาในการกระทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้นเมื่อมีโอกาสมากขึ้น

สิริสุดา รอดทอง (2556) ความตั้งใจ หมายถึง การเอาใจจดจ่อ เป็นการตัดสินใจที่จะเลือกหรือกระทำในวิธีใดวิธีหนึ่ง มีทิศทางแน่นอนของจิต มีจุดมุ่งหมายชัดเจนต่อสิ่งที่ปรารถนา และแสดงออกตามที่มีทัศนคติหรือความเชื่อต่อสิ่งนั้น

จากแนวคิดและทฤษฎีกล่าวสรุปได้ว่า ความตั้งใจเป็นการจดจ่อกับสิ่งที่ให้ความสนใจโดยมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น โดยเกิดจากการรับรู้และผลัดดันให้เกิดการพยายามที่จะกระทำในสิ่งนั้นการที่จะเกิดความตั้งใจ จะมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจนและยังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้เรื่องการค้าดำเนินการได้รับผลสำเร็จ ดังนั้นการที่จะทำให้เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำให้เกิดความเข้าใจถึงผลกระทบและประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรกระทำ เมื่อมีความตั้งใจในการที่จะเรียนรู้สิ่งที่ตนเองสนใจ โดยเห็นประโยชน์และความสำคัญต่อสิ่งนั้น ก็จะสามารทำให้กระบวนการตั้งใจในการเรียนรู้มีผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้ที่ได้เรียนรู้จะสามารถนำทักษะในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างเช่น คอมพิวเตอร์ สื่อออนไลน์ มาใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ด้วย ทำให้ผู้ที่ตั้งใจเรียนรู้จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงงานที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เกิดคุณค่าเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่เกิดขึ้นกับบุคลากรก็จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อองค์กรได้เป็นอย่างดี

2.6 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

กนกวรรณ ตระการจันทร์ (2560) เทคโนโลยีดิจิทัลปัจจุบันมีความจำเป็นต่อธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ความสำคัญยิ่งเพิ่มมากขึ้นเมื่อรัฐบาลไทยได้มีการออกนโยบายเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยก้าวสู่ไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งมีการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน องค์กร รวมถึงประชาชน การดำเนินธุรกิจในยุคดิจิทัล องค์กรส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของพนักงาน โดยองค์กรได้มุ่งเน้นไปที่เทคโนโลยีเพื่อให้พนักงานมีความสามารถที่จะนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์กับธุรกิจ

องค์กรธุรกิจไม่ว่าจะเป็นองค์กรแห่งรัฐหรือเอกชนมีความจำเป็นในการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเพราะวิทยาการทางเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วต่อเนื่องอย่างไม่เคยปรากฏ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในทุกมิติของการทำงาน โดยองค์กรกลายเป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้และยกระดับขีดความสามารถด้าน เทคโนโลยีของพนักงานภายในองค์กรเพื่อให้เกิดการปรับตัวเข้ากับ

สังคมที่ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัลในยุคปัจจุบันมีความสามารถในการทำงานเชื่อมต่อเข้าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากันได้โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือที่เรียกว่า machine to machine หากเป็นประโยชน์ที่มีการกล่าวถึงอย่างแพร่หลายคือการทำงานในยุคดิจิทัล 4.0 เป็นการทำงานของเครื่องจักรในอุตสาหกรรมและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ สามารถทำงานร่วมกันอัตโนมัติผ่านการเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ตสามารถทำงานต่าง ๆ ผ่านการตั้งโปรแกรม รวมถึงการส่งงานระยะไกลผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ดิจิทัลเทคโนโลยี หรือดิจิทัล 4.0 สำหรับประเทศไทย มีองค์ประกอบอยู่ด้วยกันทั้งหมด 6 ประเภทได้แก่

1. เทคโนโลยี Cloud Computing เป็นการเพิ่มความสามารถในการจัดเก็บ สํารองข้อมูลผ่านทางเซิร์ฟเวอร์ระยะไกล สามารถจัดการ เรียกดูข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้จากอุปกรณ์ทั้งคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สมาร์ทโฟน ได้ตลอดเวลาโดยไม่ผูกติดอยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างการนำมาใช้ที่สามารถยกตัวอย่างได้ง่ายก็คือ การใช้งาน Facebook การที่ทำการอัปโหลดรูปภาพ หรือข้อความต่าง ๆ ไปไว้บน Facebook นั้นข้อมูลเหล่านั้นล้วนเป็นการจัดเก็บอยู่บนคลาวด์ทั้งสิ้น และยังสามารแบ่งปันข้อมูลเหล่านั้นให้บุคคลทั่วไป หรือเพื่อนของผู้ใช้บริการสามารถมองเห็นได้ผ่านทางการใช้งานอินเทอร์เน็ต

2. เทคโนโลยี Simulation การจำลองสถานการณ์เสมือนจริง เหมาะกับการใช้ฝึกอบรมพนักงานและการประเมินแผนงานว่าสถานการณ์จะเป็นแบบใด ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีการจำลอง มาใช้งานคืออุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ในการทำแบบจำลองการจัดการคลังสินค้าโดยการใช้การจำลองก่อนที่จะมีการติดตั้งเครื่องจักรจริงไปในสถานที่ปฏิบัติงาน โดยใช้การจำลองการทำงานของเครื่องจักรในระบบการขนย้ายสินค้า การจัดสายพานการลำเลียง ซึ่งการจำลองจะสามารถคำนวณเวลา สามารถปรับเปลี่ยนได้โดยใช้โปรแกรมช่วยในการดำเนินการ ส่งผลให้สามารถลดความผิดพลาด ลดค่าใช้จ่าย ในการติดตั้งอุปกรณ์ได้

3. เทคโนโลยี Autonomous Systems เป็นเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถสั่งการด้วยคำสั่งต่าง ๆ ให้หุ่นยนต์สามารถทำงานได้อัตโนมัติตามกระบวนการที่กำหนดและยังสามารถทำงานได้อย่างอิสระ ตัวอย่างได้แก่ รถยนต์ไร้คนขับ ที่สามารถคำนวณเส้นทาง วิเคราะห์เส้นทาง หลบหลีก สิ่งกีดขวางได้เองอัตโนมัติ โดยอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างโปรแกรมควบคุม กับแผนที่การเดินทางในการขับขี่ และยังสามารรายงานการขับขี่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตให้สามารถติดตามสถานะการเคลื่อนที่ได้ตลอดเวลา

4. เทคโนโลยี Cyber Security เป็นการปกป้องข้อมูลทางธุรกิจทั้งที่เป็นข้อมูลขององค์กรลูกค้า รวมไปถึงข้อมูลของกลุ่มค้าที่ทำงานร่วมกัน โดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูลอย่างมาก เพราะข้อมูลต่าง ๆ ในยุคดิจิทัลจะใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับการเชื่อมต่อซึ่งมีความเสี่ยงในการรั่วไหลของข้อมูลได้ง่าย โดยมีตัวอย่างการใช้งาน แอปพลิเคชันที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน เวลาที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นนำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์โดยไม่ผ่านการอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ถือว่าผิดกฎหมาย และต้องรับผิดชอบต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะต้องมีการเข้าใช้งานระบบจะทำให้ทำการกรอกรหัสตัวเลข 4-6 หลักที่มีการตั้งไว้เฉพาะของแต่ละบุคคลเมื่อทำการกรอกแล้วระบบจะส่งข้อมูลมายังหมายเลขโทรศัพท์ หรืออีเมลล์ของผู้นั้นเพื่อเป็นการยืนยันอีกครั้งเพื่อป้องกันบุคคลอื่นเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย

5. เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ความเป็นจริงเสริมสร้างข้อมูลบนโลกเสมือนจริงสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางผลิตภัณฑ์ หรือเหตุการณ์ ตัวอย่างคือ เกมส่ขัรบรณ่งออนไลน์โดยที่ผู้เล่นเสมือนนั่งอยู่ในรถแข่งและวิ่งอยู่ในสนามแข่งขันจริง โดยไม่ต้องเสี่ยงอันตรายหรือการควบคุมอากาศยานไร้คนขับ โดยผู้ควบคุมสามารถมองเห็นได้เหมือนการมองลงมาจากท้องฟ้าโดยตรง

6. เทคโนโลยี Internet of Thing (IoT) คือการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ากับเครื่องจักรกล หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อรับ ส่งข้อมูล และนำไปประมวลผล คือการเชื่อมต่ออุปกรณ์ทุกชนิดเข้าหากันโดยสามารถรายงานสถานะต่าง ๆ ได้รู้ตลอดเวลา เช่น ผู้เฝ้าที่สามารถรายงานจำนวนสิ่งของที่อยู่ที่ภายในตู้เย็น และสามารถสั่งซื้อของจากร้านค้าได้โดยโปรแกรมที่มีการตั้งค่ากำหนดไว้เป็นต้น

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลกำลังเข้ามาสนับสนุนการดำเนินธุรกิจทั้งส่วนของหน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน ให้มีความรวดเร็ว ทันสมัย ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการธุรกิจได้ ดังนั้นพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบันควรจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัลด้านต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

2.7 ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีมาใช้งานในธุรกิจ

SCG ระบุว่าเป้าหมายการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการ โรงงานของเอสซีจี คือการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบริษัท ตัวอย่างเช่น Augmented Reality (AR) เทคโนโลยีจำลองเสมือนจริง 3 มิติ สามารถนำมาใช้วิเคราะห์เครื่องจักรในโรงงานโดยนำมาปรับให้สามารถเชื่อมต่อภาพเครื่องจักรและแสดงข้อมูลให้วิศวกรผู้เชี่ยวชาญสามารถตรวจสอบสภาพเครื่องจักรผ่านเครื่องมือสื่อสารหรือคอมพิวเตอร์ได้แม้ไม่ได้ยืนหน้าเครื่องจักร ซึ่งจากการนำมาใช้งานลักษณะนี้จะช่วยให้ประเมินความพร้อมของเครื่องจักรในการทำงานเพื่อลดโอกาสเกิดปัญหา และยังสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้รวดเร็วเพราะวิศวกรสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องรอให้เดินทางเข้ามาอย่างเช่นที่ผ่านมา (SCG, 2562)

SCB Connect คือ ชื่อบริการของธนาคารไทยพาณิชย์ที่ให้ลูกค้าสามารถดำเนินการธุรกรรมทางการเงินได้ด้วยตนเอง โดยใช้องทางที่เป็น Official Account บน Line application ของธนาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เผยแพร่เอกสารฉบับนี้เห็นว่ามีค่าไม่ต่ำกว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตอบสนองการใช้งานชีวิตประจำวันในยุคดิจิทัลแบบเรียลไทม์ ทั้งการแจ้งเตือน และสอบถามข้อมูล ได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยที่ลูกค้าสามารถตั้งค่าการเลือกรับบริการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองเป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล แชนทอมาให้บริการ โดยมีให้บริการ 6 เมนูหลักสำหรับ SCB Connect (ดังภาพที่ 2.1) ได้แก่ 1.เมนูบัตรเครดิตหรือบัตรกดเงินสด เป็นเมนูที่สามารถตรวจสอบรายการใช้งานบัตรเครดิต ยอดเงินการใช้บัตรเครดิต หรือบัตรกดเงินสดของผู้สมัคร ได้ 2.เมนูสินเชื่อ สามารถตรวจสอบรายการสินเชื่อของผู้สมัคร เช่นค่าสินเชื่อการผ่อนชำระรถยนต์ ที่สามารถตรวจสอบยอดค้างชำระ กำหนดการวันที่ต้องชำระค่าบริการในแต่ละรอบใบแจ้งค่าบริการ 3.เมนูสร้างบาร์โค้ดชำระเงิน ผู้ใช้บริการสามารถสร้างบาร์โค้ดชำระค่าบริการในแต่ละรายการแล้วสามารถนำไปชำระผ่านทางตู้กดเงินสดอัตโนมัติ (ATM) ได้เลยโดยไม่ต้องรอเอกสารใบแจ้งค่าบริการ 4.เมนูบริการพิเศษ เป็นการค้นหาสาขาของธนาคารที่อยู่ใกล้ผู้ใช้บริการ รวมไปถึงการตรวจสอบคิวรับบริการเพื่อใช้ตัดสินใจ ทำให้สามารถประเมินเวลาได้ในการทำกิจกรรมของธนาคาร 5.เมนูช่วยเหลือ เป็นการทำการรายการเกี่ยวกับอายุบัตรเครดิต รายการเปิดบัตรใหม่ สมัครบริการพร้อมเพย์ สอบถามผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมไปถึงการประเมินความพึงพอใจของบริการด้วย 6.เมนูจัดการข้อมูลสำหรับเพิ่มรายการบัญชีธนาคาร ตั้งค่าเตือนเมื่อมีการทำการต่าง ๆ เกิดขึ้น (SCB, 2562)



ภาพที่ 2.1 ตัวอย่างการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานของ Application Line SCB Connect

ที่มา : <https://connect.scb/#/tutorial>

จะเห็นได้ว่าจาก 6 เมนูที่ SCB Connect สามารถทำให้ประหยัดเวลาในการดำเนินการกิจกรรมของผู้ใช้บริการได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ธนาคารสามารถลดต้นทุนในการดำเนินการกิจการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาลงได้ และยังส่งผลให้การทำงานของพนักงาน Call Center เองลดปริมาณการโทรเข้าของผู้ใช้บริการได้ด้วยเช่นกัน

บริษัทเฟอร์นิเจอร์รายใหญ่ระดับโลกอย่าง IKEA ยังได้มีการเปิดตัวแอปพลิเคชันชื่อ IKEA Place โดยให้ผู้ใช้งานได้สัมผัสประสบการณ์ใหม่ในการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน (ดังภาพที่ 2.2) โดยแอปพลิเคชันดังกล่าวได้มีการรวบรวมสินค้ามากกว่า 2,000 รายการเพื่อให้ผู้ใช้ได้ลองวัดขนาดและจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในบ้านก่อนการเลือกซื้อจริง เพื่อลดความผิดพลาดในการตัดสินใจก่อนเลือกซื้อ เป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล Augmented Reality เข้ามาร่วมใช้งานกับธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ (ธนาคารกรุงเทพ, 2562)



ภาพที่ 2.2 การใช้งาน IKEA Place แอปพลิเคชัน ที่นำเทคโนโลยี AR

ที่มา : https://m.ikea.com/ms/th_TH/this-is-ikea/ikea-highlights/2017/ikea-place-app/index.html

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชาญชัย อรรถชาติ (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับในเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง เพื่อประยุกต์ใช้ในการให้บริการระบบบัญชีออนไลน์ สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมุมมองของผู้ทำบัญชี โดยงานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างผู้ทำบัญชีในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 400 คน ที่มีสถานประกอบการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปของตารางและกราฟ เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่า ผลการวิจัยไม่ต่างจากที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้เลย ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า การนำเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้งมาใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับในเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้งในทิศทางบวก ซึ่งผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริงทุกประการ ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า การนำเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้งมาใช้ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับในเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้งในทิศทางบวก ซึ่งผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริงทุกประการ

วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์เชิงการถดถอยเชิงพหุคูณ และการถดถอยเชิงเส้นตรง ในการทดสอบสมมติฐาน โดยจากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการรับรู้เทคโนโลยี ด้านการรับรู้ประโยชน์จากการใช้งาน และด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติในการเลือกใช้ระบบบัญชีออนไลน์ผ่านเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวเตอร์ของผู้ทำบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าปัจจัยทัศนคติในการเลือกใช้ระบบบัญชีออนไลน์มีอิทธิพลและส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบบัญชีออนไลน์ของผู้ทำบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

สรวรรณ อินทโสทธิ (2558) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้แอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุข ภาครัฐ โดยเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรประชาชนที่ไม่เคยใช้งานแอปพลิเคชันของการประกันครหลวงและการไฟฟ้านครหลวงในเขตกรุงเทพมหานคร นนทบุรีและสมุทรปราการ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับการตอบกลับจำนวน 235 ชุดด้วยสมการถดถอยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ ทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Reliability Analysis) ตรวจสอบแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และทดสอบสมมติฐานตามแบบจำลองโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยจากผลการวิจัยระบุว่า ปัจจัยทางการรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานและปัจจัยทางด้านความสอดคล้องกับผู้ใช้งานส่งผลต่อความตั้งใจที่จะใช้งานแอปพลิเคชันของหน่วยงานที่ให้บริการด้านสาธารณสุข ภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญ โดยความมั่นใจเทคโนโลยีของหน่วยงานมีอิทธิพลในทางลบต่อความตั้งใจที่จะใช้งานแทนทางบวก และปฏิเสธปัจจัยความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน

ศศิจันทร์ ปัญจทวิ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศกรณีศึกษา สถาบันการศึกษาพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการเก็บจากประชากรจำนวน 142 คนโดยเป็นบุคลากรของสถาบันการศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่อายุระหว่าง 26-35 ปี โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยนำ F-Test และ t-Test มาใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่ามี 3 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยการสนับสนุนการใช้สารสนเทศจากผู้บังคับบัญชา ปัจจัยความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยการรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการยอมรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศ คือปัจจัยด้านสถานภาพทั่วไป ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กนกวรรณ ตรีการจันทร์ (2560) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงานบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลของกลุ่มประชากรของพนักงานบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) จำนวน 200 คน และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยผลการวิจัยระบุว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงาน บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) มีค่าเฉลี่ยที่ 3.41 ภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ระดับปานกลาง ได้แก่ ความแตกต่างทางด้านสังคมและกายภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ 3.37 ด้านอัตราค่าบริการและคุณภาพอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ตามลำดับ 2) การเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงานบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสิทธิและความรับผิดชอบบนโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างเท่าทัน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ส่วนแนวทางการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงาน บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) ได้แก่ พัฒนาคุณภาพสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ดียิ่งขึ้น จัดให้มีอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับปฏิบัติงานให้เพียงพอทุกสายงาน จัดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลกับพนักงาน เปลี่ยนทัศนคติ ของพนักงานที่มีอายุ หรือไม่ให้ความสนใจดิจิทัล ให้หันมาสนใจเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมให้พนักงานมีการสื่อสารผ่านเครื่องมือดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ศันสนีย์ เอื้อประชากุล (2560) ศึกษาเรื่องความพร้อมทางดิจิทัลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินกิจกรรมและการให้บริการลูกค้า ของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย โดยงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการสำรวจ (Survey Research) โดยแบบสอบถามออนไลน์โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจาก 8 ฝ่ายงานที่ใช้เทคโนโลยีในการทำงานและให้บริการลูกค้า ซึ่งทำการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วนรูปแบบ Check List คือ สอบถามระดับความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบ ไทเคิร์ต สเกล (Likert Scale) เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ผล ใช้การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์และสรุปผลนำเสนอเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขอสงวนค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการวิจัย ภาพรวมปัจจัยและตัวแปรในการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างมากกับการศึกษาเรื่องความพร้อมขององค์กรและผู้นำ คือ บริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่มีความพร้อมทางด้านองค์กรเฉลี่ยมากถึง 3.41 ในเรื่องของ Infrastructure เช่น สินทรัพย์ เงินทุน อุปกรณ์ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผล เช่นเดียวกับด้านความพร้อมของผู้นำที่มีศักยภาพในเรื่องวิสัยทัศน์ที่ 3.41 ในการที่จะขับเคลื่อนองค์กรเข้าสู่ดิจิทัลต้องเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีการแสดงออกทางความคิดและนำเสนอ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นวิธีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลผ่านทางแบบสอบถาม (Questionnaire) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาโดยผ่านทางการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งจะนำมาวิเคราะห์และสรุปผลในเชิงสถิติของการหาผลการวิจัยในครั้งนี้ โดยทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ที่ทำงานอยู่ในองค์กรเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นกลุ่มประชากรที่มีพื้นฐานการใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์และรวมถึงความสามารถในการใช้งานเครือข่ายซึ่งเป็นรากฐานต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ โดยในที่นี้ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

3.1.2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทเอกชนที่ทำงานอยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครจำนวน 400 คนเนื่องจากไม่ทราบประชากรที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ($e = 0.05$) และค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ($Z = 1.96$) โดยมีรายละเอียดการคำนวณดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

$$4e^2$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่ามาตรฐานของระดับความเชื่อมั่น

E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \approx 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากสูตรการคำนวณข้างต้นได้ขนาดตัวอย่างจำนวนประชากร 385 ตัวอย่าง และได้เพิ่มจำนวนตัวอย่างเพิ่มอีกจำนวน 15 ตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

3.1.3 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกศึกษาประชากรที่ทำงานอยู่ในองค์กรเอกชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุงานมากกว่า 3 เดือนขึ้นไปและมีความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากพนักงานองค์กรเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยกรุงเทพมหานครแบ่งเขตออกเป็น 50 เขต 6 กลุ่มพื้นที่ ดังนี้

1. กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง ประกอบด้วย 9 เขต คือ เขตพระนคร เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตวังทองหลาง มีจำนวนผู้ประกอบการ 35,431 ราย

2. กลุ่มกรุงเทพใต้ ประกอบด้วย 11 เขต คือ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาทร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา เขตคลองเตย เขตวัฒนา เขตพระโขนง เขตสวนหลวง เขตบางนา เขตประเวศ มีจำนวนผู้ประกอบการ 46,248 ราย

3. กลุ่มกรุงเทพเหนือ ประกอบด้วย 7 เขต คือ เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว เขตหลักสี่ เขตดอนเมือง เขตสายไหม เขตบางเขน มีจำนวนผู้ประกอบการ 14,239 ราย

4. กลุ่มกรุงเทพตะวันออก ประกอบด้วย 8 เขต คือ เขตบางกะปิ เขตสะพานสูง เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตคลองสามวา มีจำนวนผู้ประกอบการ 15,305 ราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย 8 เขต คือ เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา มีจำนวนผู้ประกอบการ 16,451 ราย

6. กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย 7 เขต คือ เขตภาษีเจริญ เขตบางแค เขตหนองแขม เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตราชพฤกษ์บูรณะ เขตทุ่งครุ มีจำนวนผู้ประกอบการ 20,564 ราย

ผู้ศึกษาได้ทำการเลือกเขตที่จะเก็บข้อมูลของกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจาก 5 กลุ่มที่มีจำนวนของสถานประกอบการมากที่สุด และพิจารณาจากเขตที่มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุดในแต่ละกลุ่ม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาและสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากจำนวนผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปข้อมูลออกมาได้ตามตารางที่ 3.1 (สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2554)

ตารางที่ 3.1 จำนวนของการสุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ตามสัดส่วนของจำนวนผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานคร

กลุ่ม	เขต	จำนวนสถานประกอบการ	จำนวนตัวอย่าง (คน)
กรุงเทพใต้	บางรัก	7,570	80
กรุงเทพกลาง	ห้วยขวาง	6,874	80
กรุงธนใต้	บางแค	3,968	80
กรุงธนเหนือ	จอมทอง	3,965	80
กรุงเทพตะวันออก	บางกะปิ	6,146	80
	รวม		400

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตแล้ว จากนั้นจะใช้วิธีสุ่มตามความสะดวก โดยเก็บแบบสอบถามจากพื้นที่ที่องค์กรเอกชนตั้งอยู่ในเขตที่กำหนด และเลือกจากบุคคลที่เต็มใจบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงในการดำเนินการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 400 ชุด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามในลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามในลักษณะการตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อายุในการปฏิบัติงาน และท่านเคยผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล หรือไม่

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อปัจจัยการตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ โดยประกอบด้วย 4 ตัวด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้เทคโนโลยีดิจิทัลจากการฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ และด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยี โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale)

ในแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือนี้ มีวิธีการวัดระดับความเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ใช้สูตรการหาความกว้างของชั้น (บุญยาพร วุฒิชรรมคุณ ,2560) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นที่ได้ ดังนี้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคะแนนเฉลี่ย		ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อปัจจัยการตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติที่นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของทุกตัว ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale)

ในแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือนี้ มีวิธีการวัดระดับความเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ใช้สูตรการหาความกว้างของชั้น (บุญยาพร วุฒิชัยธรรมคุณ, 2560) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นที่ได้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคะแนนเฉลี่ย		ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติที่นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของทุกตัว

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale)

ในแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือนี้ มีวิธีการวัดระดับความเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ใช้สูตรการหาความกว้างของชั้น (บุญยาพร วุฒิชรรมคุณ, 2560) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นที่ได้ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย		ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบนำเสนอในรูปแบบของการอธิบายเพิ่มเติมเขียนลงในช่องว่าง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยทำการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถาม จากนั้นแบบสอบถามที่ดำเนินการแก้ไขแล้วนำไปทดสอบ (Tryout) โดยการแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด แล้วนำไปหาค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่อยู่ในเกณฑ์ ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ซึ่งในแบบสอบถามจะต้องได้ค่า แอลฟา (α) ไม่น้อยกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ

ผลจากการศึกษาทดสอบหาค่า Try Out จำนวน 30 ชุด หาค่า Cronbach's Alpha ได้ดังนี้

ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร	Cronbach's Alpha
การรับรู้จากการฝึกอบรมภายในองค์กร	0.815
การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ	0.727
การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล	0.817
การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล	0.897
ปัจจัยภายนอกองค์กร	Cronbach's Alpha
ด้านเทคโนโลยี	0.755
ด้านอิทธิพลทางสังคม	0.892

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการเมือง	0.871
ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	0.902
โดยรวม	0.940

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง ดังนี้

3.3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมคำตอบแล้ว จากนั้นจะตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด เพื่อทำการวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

3.3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมไว้ได้แก่ บทความ วารสาร เอกสาร หนังสือวิชาการ วิทยานิพนธ์ เว็บไซต์ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด มาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์เชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐาน

แบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นคำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่างที่รวบรวมเฉพาะผู้ที่ทำงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นคำถามด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่รวบรวมจากแบบสอบถามมาจัดเป็นหมวดหมู่ โดยแยกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อเดือน อายุในการปฏิบัติงาน และเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยนำข้อมูลมาหาค่าความถี่ และค่าร้อยละของตัวแปร

แบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นคำถามด้านปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ด้านการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ การรับรู้ถึงประโยชน์ที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทุกตัวแปรตามเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปแบบของตารางและคำอธิบาย การแปลความของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำอธิบาย

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ ,2550)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตั้งแต่ 0.000 – 0.999 หมายถึง มีระดับความเห็นด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ประกอบด้วย ด้านการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตั้งแต่ 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ประกอบด้วย ด้านการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกัน

ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น

4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง โดยนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐาน ของทุกตัวแปรตามเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปแบบของตารางและคำอธิบาย การแปลความของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำอธิบาย

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.000 – 0.999 หมายถึง มีระดับความเห็นด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองไม่แตกต่างกัน

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองแตกต่างกัน

ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น

4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทุกตัวแปรตามเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปแบบของตารางและคำอธิบาย การแปลความของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำอธิบาย

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.000 – 0.999 หมายถึง มีระดับความเห็นด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองไม่แตกต่างกัน

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น

4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 6 เป็นส่วนสุดท้ายเป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของการพรรณนา
ในส่วนของคุณสมบัติปลายเปิด (Open Ended) ซึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4.1 การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 3.2 สมมติฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน จะมีระดับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ต่างกัน	T-test
สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.4 ตำแหน่งงานที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ) สมมติฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1.6 อายุในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กรด้านการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการรับรู้ผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการรับรู้นโยบายขององค์กร มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร	Multiple Linear Regression Analysis
สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร	Multiple Linear Regression Analysis

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ คือ

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงหรืออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล หรือตัวแปรในการศึกษาค่าทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูล ที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษาได้แก่

3.5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก และความพร้อมในการก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสดซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของข้อมูลแต่ละข้อ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}} \quad (3.2)$$

จำนวนรวมทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) โดยจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลใน ส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก และความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน องค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งคำนวณได้จากสูตรโดยใช้สูตรสำหรับข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็น ชั้นคะแนน (Group data) อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

$$\bar{X} = \frac{\sum x_i}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ \bar{X} แทนคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} คือค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

X_i คือผลรวมของค่าต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

n คือขนาดตัวอย่าง

3.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และ แปลความหมายของข้อมูลต่างๆ โดยใช้ร่วมกับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะของการกระจายข้อมูล ค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.00 – 0.99 นั้นหมายถึง มีการกระจายของข้อมูลไม่มาก ส่วนค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป นั้น หมายถึงมีการกระจายของข้อมูลมาก สามารถคำนวณได้ จากสูตรอ้างอิงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ $S.D.$ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X หมายถึง คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึง จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.5.2.1 การวิเคราะห์โดยใช้วิธี T-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Samples) ซึ่งมีการแจกแจงปกติและ ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร โดยจะนำมาทดสอบสมมติฐานการวิจัยในส่วนของ สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีระดับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

- เมื่อ t แทนค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
 X_1, X_2 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ
 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ

3.5.2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Samples) เป็นสถิติที่ใช้เปรียบเทียบตัวแปรตาม โดยจะนำมาทดสอบสมมติฐานการวิจัยในส่วนของสมมติฐานที่ 1.2 ถึง 1.6 ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% ทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้สูตร Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- เมื่อ F แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
 MS_b แทนค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทนค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}} \sqrt{MS_E \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ MSE แทนค่าความแปรปรวนจาก one way ANOVA

n_i แทนจำนวนข้อมูลกลุ่มที่ i

n_j แทนจำนวนข้อมูลกลุ่มที่ j

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธี LSD มีขั้นตอน ดังนี้

1. คำนวณค่า LSD
2. คำนวณค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย $\bar{x}_i - \bar{x}_j$
3. นำค่า $|\bar{x}_i - \bar{x}_j|$ เปรียบเทียบกับค่า LSD
 - 3.1 ถ้าค่า $|\bar{x}_i - \bar{x}_j| > \text{ค่า LSD}$ แสดงว่า $\mu_i \neq \mu_j$
 - 3.2 ถ้าค่า $|\bar{x}_i - \bar{x}_j| \leq \text{ค่า LSD}$ แสดงว่า $\mu_i = \mu_j$

3.5.2.3 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จาก

สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X) ของประชากรจะเห็นว่า กลุ่มตัวแปรอิสระ ($\alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตามได้ส่วนหนึ่ง และส่วนของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถอธิบายได้นี้เรียกว่า ค่าความคาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (Error : ϵ) ซึ่งในการวิเคราะห์เชิงถดถอยแบบพหุคูณเป็นการพยากรณ์หาค่าสัมประสิทธิ์ α และ β_1 จากค่าสถิติ a และ b ที่ได้จากการคำนวณของกลุ่มตัวอย่าง โดยหลักการวิเคราะห์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้จะต้องเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ทำให้ สมการดังกล่าว มีค่าความคาดเคลื่อนกำลังสองรวมกันน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS)

สมการถดถอยเชิงพหุคูณของประชากร

$$Y_j = \beta_0 + \beta_1 X_{1j} + \beta_2 X_{2j} + \dots + \beta_k X_{kj} + \epsilon_j$$

สมการถดถอยเชิงพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง

$$\hat{Y} = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

โดยที่ X คือ ตัวแปรอิสระ

Y คือ ตัวแปรตาม

K คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

เมื่อ α และ a เป็นจุดตัดแกน Y ของสมการถดถอย หรือ ค่าของ Y เมื่อให้ตัวแปร อิสระทั้งหมดมีค่าเท่ากับศูนย์

ส่วน β และ b เป็นสัมประสิทธิ์ถดถอย (Partial regression coefficient) ของตัวแปรอิสระของแต่ละตัว ซึ่งหมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม (Y) เมื่อตัวแปรอิสระนั้นเปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยตัวแปรอิสระตัวอื่นมีค่าคงที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารโดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ a และ b สามารถคำนวณได้จากสูตรดังนี้ ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\hat{Y} = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k$$

$$b_i = \frac{\sum X_i Y_i - \frac{\sum X_i \sum Y_i}{n}}{\sum X_i^2 - \frac{(\sum X_i)^2}{n}}$$

การวิเคราะห์เชิงถดถอยเชิงพหุคูณมีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ

1. ความผิดพลาด (error) ต้องเป็นตัวแปรสุ่ม และมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ
2. ความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Y) ในทุกค่าของตัวแปรอิสระ (X) จะต้องเท่ากัน
3. ค่าความผิดพลาดของตัวแปรตาม (Y) แต่ละค่าเป็นอิสระกัน
4. ตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์จะต้องเป็นอิสระกัน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความแตกต่างของความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และเพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร และภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด จากการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

4.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์การทำงานในองค์กร (นับระยะเวลาการทำงานในองค์กรที่ปฏิบัติงาน) ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	172	43.00
หญิง	228	57.00
รวม	400	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ		
21 - 30 ปี	127	31.80
31 - 40 ปี	175	43.70
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	98	24.50
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	5.50
ปริญญาตรี	268	67.00
สูงกว่าปริญญาตรี	110	27.50
รวม	400	100.00
4. ตำแหน่งงาน		
ผู้จัดการขึ้นไป	71	17.80
หัวหน้างาน	78	19.50
ปฏิบัติการ	251	62.70
รวม	400	100.00
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 20,001 บาท	28	7.00
20,001 - 30,000 บาท	98	24.50
30,001 - 40,000 บาท	88	22.00
40,001 - 50,000 บาท	57	14.30
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	129	32.20
รวม	400	100.00
6. ประสบการณ์การทำงาน (นับระยะเวลาองค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่)		
3 เดือนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 1 ปี	30	7.40
1 - 3 ปี	103	25.80
4 - 6 ปี	62	15.50
7 - 9 ปี	41	10.30
10 - 12 ปี	38	9.50
12 ปีขึ้นไป	126	31.50
รวม	400	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่ตอบแบบสอบถามมีข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ดังต่อไปนี้

เพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00

อายุ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.70 รองลงมามีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 มีอายุอยู่ในช่วงมากกว่า 40 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ปริญญาตรี จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ตำแหน่งงาน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานอยู่ในระดับปฏิบัติงานจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.70 รองลงมามีตำแหน่งงานอยู่ในระดับหัวหน้างานจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ในระดับผู้จัดการขึ้นไปจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 หรือ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

ประสบการณ์การทำงาน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาประสบการณ์การทำงานมากกว่า 12 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมามีประสบการณ์การทำงาน ระหว่าง 1-3 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 4-6 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 7-9 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10-12 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และมีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6 เดือน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ด้านการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่ทำงานของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. การรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร	3.94	0.76	เห็นด้วยมาก	4
2. การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ	4.28	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด	1
3. การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล	4.15	0.64	เห็นด้วยมาก	2
4. การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กร	4.08	0.74	เห็นด้วยมาก	3

จากตารางที่ 4.2 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.28 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ลำดับที่ 2 การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดย พิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.15 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ลำดับที่ 3 การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณา จากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.08 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

ลำดับที่ 4 การรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากรพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.94 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การรับรู้ จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร	n = 400		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านรับรู้ว่าการสื่อสารถึงหลักสูตรการอบรมภายในองค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านมีความพร้อมต่อการฝึกอบรมมากขึ้น	3.84	0.86	เห็นด้วยมาก	3
2. ท่านรับรู้ว่าการจัดฝึกอบรมของบริษัทเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านมีความพร้อมในเทคโนโลยีดิจิทัลมากยิ่งขึ้น	3.99	0.81	เห็นด้วยมาก	1
3. ท่านรับรู้ถึงประเภทของเทคโนโลยีดิจิทัลจากการฝึกอบรมทำให้ท่านมีความเข้าใจต่อเทคโนโลยีดิจิทัลมากยิ่งขึ้น	3.97	0.81	เห็นด้วยมาก	2

จากตารางที่ 4.3 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากรเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 องค์กรของท่านพนักงานเกิดการรับรู้และมีความพร้อมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจจากการจัดฝึกอบรมบุคลากรพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.99 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

ลำดับที่ 2 องค์กรของท่านพนักงานรับรู้ถึงประเภทของเทคโนโลยีดิจิทัลจากการจัดฝึกอบรมพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

ลำดับที่ 3 พนักงานองค์กรของท่านมีการสื่อสารถึงหลักสูตรการอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้มีความพร้อมในการอบรมพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.84 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้ถึงประโยชน์
ที่องค์กรได้ของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การรับรู้ ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ	n = 400		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จะส่งผลที่ดีต่อแบรนด์ขององค์กร	4.34	0.73	เห็นด้วยมากที่สุด	2
2. ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรจะทำให้ท่านสามารถทำงานได้ดีมากขึ้น	4.37	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด	1
3. ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรจะทำให้ท่านมีความสุขในการทำงานมากขึ้น	4.12	0.79	เห็นด้วยมาก	3

จากตารางที่ 4.4 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดย สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรจะทำให้ท่านสามารถทำงานได้ดีมากยิ่งขึ้นพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.37 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

ลำดับที่ 2 ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จะส่งผลที่ดีต่อองค์กรพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73

ลำดับที่ 3 ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรจะทำให้ท่านมีความสุขในการทำงานมากขึ้นพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.12 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การรับรู้ผลกระทบ จากเทคโนโลยีดิจิทัล	n = 400		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านเห็นว่าองค์กรจำเป็นต้องกำหนดวัฒนธรรมองค์กรใหม่เมื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน	4.12	0.81	เห็นด้วยมาก	2
2. ท่านเห็นว่าองค์กรจะมีต้นทุนเพิ่มขึ้นหากไม่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้	4.01	0.85	เห็นด้วยมาก	3
3. ท่านเห็นว่าการทำงานต้องปรับตัวเพื่อให้การทำงานร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.33	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด	1

จากตารางที่ 4.5 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านเห็นว่าการทำงานต้องปรับตัวเพื่อให้การทำงานร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.33 และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ลำดับที่ 2 ท่านเห็นว่าองค์กรจำเป็นต้องกำหนดวัฒนธรรมองค์กรใหม่เมื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงานพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.12 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

ลำดับที่ 3 ท่านเห็นว่าองค์กรจะมีต้นทุนเพิ่มขึ้นหากไม่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.01 และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

การรับรู้ถึง กลยุทธ์ขององค์กร	n = 400		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. องค์กรของท่านสามารถสื่อสารเป้าหมายให้ เข้าใจการนำเทคโนโลยีมาใช้นำพัฒนาองค์กรได้ อย่างชัดเจน	4.05	0.80	เห็นด้วยมาก	3
2. องค์กรของท่านสามารถสร้างความเข้าใจถึง ความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างเต็มที่	4.09	0.80	เห็นด้วยมาก	2
3. องค์กรของท่านส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัลสม่ำเสมอ	4.11	0.81	เห็นด้วยมาก	1

จากตารางที่ 4.6 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 องค์กรของท่านส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลสม่ำเสมอพบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.11 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

ลำดับที่ 2 องค์กรของท่านสามารถสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างเต็มที่พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.09 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

ลำดับที่ 3 องค์กรของท่านสามารถสื่อสารเป้าหมายให้เข้าใจการนำเทคโนโลยีมาใช้นำพัฒนาองค์กรได้อย่างชัดเจนพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.05 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง เกี่ยวกับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับปัจจัยสภาพแวดล้อม
ภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยภายนอกองค์กร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านเทคโนโลยี	4.36	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	1
2. ด้านอิทธิพลทางสังคม	4.10	0.62	เห็นด้วยมาก	3
3. ด้านเศรษฐกิจ	4.24	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด	2
4. ด้านการเมือง	3.51	0.96	เห็นด้วยมาก	4

จากตารางที่ 4.7 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านเทคโนโลยีพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.36 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59

ลำดับที่ 2 ด้านเศรษฐกิจพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.24 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ลำดับที่ 3 ด้านอิทธิพลทางสังคมพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณา จากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.10 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

ลำดับที่ 4 ด้านการเมืองพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.51 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านเทคโนโลยี	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดการแข่งขันในบริการเพิ่มมากขึ้น	4.45	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด	1
2. เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรต้องมีการปรับแผนธุรกิจอย่างเหมาะสม	4.42	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด	2
3. เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านมีช่องทางการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.23	0.77	เห็นด้วยมากที่สุด	3

จากตารางที่ 4.8 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยีของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดการแข่งขันในบริการเพิ่มมากขึ้นพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.45 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ลำดับที่ 2 เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรต้องมีการปรับแผนธุรกิจอย่างเหมาะสมพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.42 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ลำดับที่ 3 เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านมีช่องทางการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.23 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านอิทธิพลทางสังคมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านอิทธิพลทางสังคม	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีขึ้น	3.72	0.90	เห็นด้วยมาก	3
2. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น	4.49	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด	1
3. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้กิจกรรมทางสังคมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.07	0.83	เห็นด้วยมาก	2

จากตารางที่ 4.9 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยีของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความสะดวกมากยิ่งขึ้นพบว่าระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.49 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

ลำดับที่ 2 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้กิจกรรมทางสังคมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นพบว่าระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.07 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83

ลำดับที่ 3 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีขึ้นพบว่าระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.72 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านเศรษฐกิจ	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น	4.13	0.76	เห็นด้วยมาก	3
2. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถทำให้เกิดการพัฒนาวัตกรรมสินค้าและบริการมากยิ่งขึ้น	4.37	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอก การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย ผู้ที่ฝ่าฝืนจะมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านเศรษฐกิจ	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
3. ท่านคิดว่าเศรษฐกิจประเทศมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาองค์กร	4.23	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด	2

จากตารางที่ 4.10 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถทำให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการมากยิ่งขึ้นพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.37 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ลำดับที่ 2 ท่านคิดว่าเศรษฐกิจประเทศมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาองค์กรพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.23 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ลำดับที่ 3 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นพบว่า ระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับด้านการเมืองเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ด้านการเมือง	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านคิดว่าหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ	3.62	1.04	เห็นด้วยมาก	1
2. ท่านคิดว่ารัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม	3.33	1.08	เห็นด้วยปานกลาง	3
3. ท่านคิดว่ามีหน่วยงานสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถสร้างความมั่นคงให้กับประเทศไทย	3.57	1.05	เห็นด้วยมาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกด้านการเมืองของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านคิดว่าหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.62 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

ลำดับที่ 2 ท่านคิดว่ามีหน่วยงานสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถสร้างความมั่นคงให้กับประเทศไทยพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.57 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05

ลำดับที่ 3 ท่านคิดว่ารัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.33 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

4.4 ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น และลำดับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ท่านก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.25	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด	3
2. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน	4.15	0.73	เห็นด้วยมาก	4
3. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ท่านทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.32	0.68	เห็นด้วยมากที่สุด	2
4. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรมีความก้าวหน้า	4.38	0.68	เห็นด้วยมากที่สุด	1
ความตั้งใจเรียนรู้โดยรวม	4.28	0.62		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 พบว่าพนักงานองค์กรเอกชนมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรมีความก้าวหน้าพบว่า ระดับความตั้งใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.38 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

ลำดับที่ 2 ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ท่านทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า ระดับความตั้งใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.32 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

ลำดับที่ 3 ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ท่านก้าวหน้าในหน้าที่การงาน พบว่าระดับความตั้งใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ลำดับที่ 4 ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ระดับความตั้งใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.15 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73

โดยรวมระดับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

4.5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ คือ สมมติฐานที่ 1 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรมีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ Independent-Samples T-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจในเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจในเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_0 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ : Independent-Samples t-Test

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานของความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีในธุรกิจจำแนกตามเพศ

เพศ				t	Sig.
ชาย n = 172		หญิง n = 228			
ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
4.38	0.65	4.21	0.60	2.765	0.014*

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานของความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent-Samples t-Test ในการทดสอบ สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีในธุรกิจ ของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. เท่ากับ 0.014 แสดงว่า ไม่ยอมรับ H_0 คือ พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีในธุรกิจที่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

H_0 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ : One -Way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.716	0.581
ภายในกลุ่ม	395		
รวม	399		

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ One – Way ANOVA ในการทดสอบ สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.581 แสดงว่า ยอมรับ H_0 คือ พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

H_0 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ : One –Way ANOVA

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.610	0.609
ภายในกลุ่ม	396		
รวม	399		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ One – Way ANOVA ในการทดสอบ สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.609 แสดงว่า ยอมรับ H_0 คือ พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

H_0 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันจะ มีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ : One –Way ANOVA

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่างตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.328	0.805
ภายในกลุ่ม	396		
รวม	399		

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งงาน โดยใช้สถิติ One – Way ANOVA ในการทดสอบ สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.805 แสดงว่า ยอมรับ H_0 คือ พนักงานที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกันจะความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

H_0 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ : One –Way ANOVA

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ที่แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	0.573	0.720
ภายในกลุ่ม	394		
รวม	399		

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ One – Way ANOVA ในการทดสอบ สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.720 แสดงว่า ยอมรับ H_0 คือ พนักงานที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

H_0 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ : One –Way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่
ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตั้งใจเรียนรู้
เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	0.590	0.707
ภายในกลุ่ม	394		
รวม	399		

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของ
พนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน
โดยใช้สถิติ One – Way ANOVA ในการทดสอบ สรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลใน
ธุรกิจของพนักงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.707 แสดงว่า ยอมรับ H_0 คือ พนักงานที่มีประสบการณ์การ
ทำงานที่ต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานครที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้
เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : การรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรไม่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลใน
ธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : การรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรมีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลใน
ธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ : Multiple Linear Regression Analysis

ตารางที่ 4.19 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อ
ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	56.30	1	56.30	225.98	0.000**
Residual	99.16	398	0.25		
รวม	155.47	399			

เอกสารนี้ **หมายเหตุ: **** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.19 ผลทดสอบ Multiple Linear Regression Analysis พบว่าค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 225.98 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระ ในที่นี้คือปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรพนักงาน องค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวที่มีผลต่อความความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน

ตารางที่ 4.20 การทดสอบการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ของปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	สัมประสิทธิ์ B	β	Std. Error	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.435		0.166	0.000**		
1.การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร	0.015	0.018	0.047	0.751	0.478	2.09
2. การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ	0.286	0.308	0.056	0.000**	0.429	2.33
3. การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล	0.289	0.295	0.051	0.000**	0.569	1.76
4. การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล	0.089	0.105	0.048	0.066	0.471	2.12

หมายเหตุ : ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

R มีค่าเท่ากับ 0.60, R Square มีค่าเท่ากับ 0.36, Adjusted R Square มีค่าเท่ากับ 0.36, Std. Error of the Estimate มีค่าเท่ากับ 0.50 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ ค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุดคือ 0.482 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.10 หรือถ้า VIF ที่มีค่ามากที่สุด คือ 2.07 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 10 ดังนั้นแสดงว่า ตัวแปรต้นไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร มีค่า Sig. เท่ากับ 0.751 มีค่า β เท่ากับ 0.018 ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่า β เท่ากับ 0.308 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่า β เท่ากับ 0.295 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.066 มีค่า β เท่ากับ 0.105 ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ และการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในขณะที่ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรทางด้าน อื่นๆ ได้แก่ การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร และการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กร ไม่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : ปัจจัยภายนอกองค์กรไม่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยภายนอกองค์กรมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ : Multiple Linear Regression Analysis

ตารางที่ 4.21 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	64.59	1	54.59	282.87	0.000**
Residual	90.88	398	0.23		
รวม	155.47	399			

หมายเหตุ: ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 เอกสารนี้เผยแพร่โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.21 ผลทดสอบ Multiple Linear Regression Analysis พบว่าค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 282.87 และค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระ ในที่นี้คือปัจจัยภายนอกขององค์กรพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวที่มีผลต่อความความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน

R มีค่าเท่ากับ 0.65, R Square มีค่าเท่ากับ 0.42, Adjusted R Square มีค่าเท่ากับ 0.41, Std. Error of the Estimate มีค่าเท่ากับ 0.48 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00

นอกจากนี้ ค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุดคือ 0.429 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.10 หรือถ้า VIF ที่มีค่ามากที่สุด คือ 2.33 ซึ่งเป็นค่าที่ไม่เกิน 10 ดังนั้นแสดงว่า ตัวแปรต้นไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.22 การทดสอบการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	สัมประสิทธิ์ B	β	Std. Error	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.795		0.185	0.000		
1.ด้านเทคโนโลยี	0.241	0.226	0.051	0.000**	0.552	1.81
2.ด้านอิทธิพลทางสังคม	0.137	0.136	0.047	0.004**	0.590	1.70
3.ด้านเศรษฐกิจ	0.415	0.423	0.049	0.000**	0.512	1.96
4.ด้านการเมือง	0.032	0.050	0.025	0.197	0.860	1.16

หมายเหตุ: ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านเทคโนโลยี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่า β เท่ากับ 0.226 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านอิทธิพลทางสังคม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 มีค่า β เท่ากับ 0.136 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านเศรษฐกิจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่า β เท่ากับ 0.423 ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และด้านการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.197 มีค่า β เท่ากับ 0.050 ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่า ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม และด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในขณะที่ปัจจัยภายนอกองค์กรทางด้านการเมือง ไม่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการสรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานองค์กรเอกชนที่ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในบทที่ 4 จึงสรุปผลการวิจัย โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 12 ปี

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่าพนักงานในองค์กรเอกชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับจากเทคโนโลยีดิจิทัล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาคือการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 การรับรู้กลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 การรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กร พบว่าพนักงานในองค์กรเอกชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นด้านเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ด้านอิทธิพลทางสังคม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ด้านการเมือง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านประชากรศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน	✓	
สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานขององค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกัน		✓

จากตารางที่ 5.1 เมื่อพิจารณาความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชน พบว่า เพศ ที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนที่แตกต่างกัน และ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ย ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ว่า ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ คือการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ไม่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ตามตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	มีผล	ไม่มีผล
สมมติฐานที่ 2.1 ด้านการรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากรภายในองค์กรมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงาน		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	มีผล	ไม่มีผล
สมมติฐานที่ 2.2 ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงาน	✓	
สมมติฐานที่ 2.3 ด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงาน	✓	
สมมติฐานที่ 2.4 ด้านการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงาน		✓

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ คือด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และด้านการเมือง ไม่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ตามตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยภายนอกองค์กร

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	มีผล	ไม่มีผล
สมมติฐานที่ 3.1 ด้านเทคโนโลยีมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน	✓	
สมมติฐานที่ 3.2 ด้านอิทธิพลทางสังคมมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน	✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	มีผล	ไม่มีผล
สมมติฐานที่ 3.3 ด้านเศรษฐกิจมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน	✓	
สมมติฐานที่ 3.4 ด้านการเมืองมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน		✓

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.2.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงาน องค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับตามระดับความคิดเห็นมากที่สุด ดังนี้

ลำดับที่ 1 การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การที่องค์กรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในงานในองค์กรจะทำให้สามารถทำงาน ได้ดีมากขึ้น เนื่องจากพนักงานได้ทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย ลดความผิดพลาดจากการทำงาน และมีปริมาณงานที่สามารถทำได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิจันทร์ ปัญจทวี (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ กรณีศึกษาสถาบันการศึกษาพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยการรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความคิดเห็นรวมในระดับมาก โดยข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดเห็นตรงกัน คือระบบสารสนเทศช่วยให้ท่าน ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไปจากเดิมโดยสามารถทำงานผสมผสานกันได้ระหว่างพนักงานและเทคโนโลยีโดยการที่พนักงานเห็นว่าต้องปรับตัวเพื่อให้การทำงานร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการทำงานที่ยึดติดกับความสำเร็จแบบเดิมโดยไม่เรียนรู้เทคโนโลยีสามารถสร้างผลกระทบให้กับองค์กรรวมถึงตัวพนักงานเองได้ ซึ่งทำให้พนักงานมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ตระการจันทร์ (2560) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงาน บริษัท พีทีที โกลบอล จำกัด (มหาชน) พบว่าด้านการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงาน บริษัท พีทีที โกลบอล เดมิกอล จำกัด (มหาชน) ได้แก่ การจัดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เปลี่ยนทัศนคติของพนักงานที่ไม่ให้ความสนใจ ให้หันมาสนใจเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมให้พนักงานมีการสื่อสารผ่านเครื่องมือดิจิทัลเพิ่มขึ้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญให้พนักงานเกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัล

ลำดับที่ 3 การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และ หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือองค์กรของท่านส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลสม่ำเสมอ การที่พนักงานได้รับการสื่อสารจากองค์กรให้รับรู้ถึงแผนธุรกิจขององค์กรช่วยให้พนักงานเตรียมความพร้อมต่อการเรียนรู้เพิ่มเติม และหากได้รับการสนับสนุนภายในองค์กรให้มีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาเพิ่มเติมจะช่วยให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนีย์ เอื้อประชากุล (2560) ศึกษาเรื่องความพร้อมทางดิจิทัลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินกิจกรรมและการให้บริการลูกค้า ของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย จากผลการวิจัย บริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่มีความพร้อมทางด้านองค์กร โดยมีการองค์กรมีการส่งเสริม และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้บริการลูกค้า มีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับมาก

ลำดับที่ 4 การรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากรพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือท่านรับรู้ว่าการจัดฝึกอบรมของบริษัทเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านมีความพร้อมในเทคโนโลยีดิจิทัลมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการจัดฝึกอบรมทำให้บุคลากรสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมใช้ในการพัฒนาการทำงาน กระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ตระการจันทร์ (2560) การศึกษาการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงาน บริษัท พีทีที โกลบอล จำกัด จากผลการวิจัยพบว่าส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดิจิทัลจากองค์กรที่ท่านปฏิบัติงานเช่น การอบรมการใช้งาน Application และการใช้งาน website ขององค์กร มีความเห็นรวมอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ของปัจจัยภายนอกองค์กรของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจพบว่าตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง โดยเรียงลำดับตามระดับความคิดเห็นมากที่สุด ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านเทคโนโลยีพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดการแข่งขันในบริการเพิ่มมากขึ้น การที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้องค์กรมีการออกแบบบริการและผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัย สะดวก และสามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว จากการที่องค์กรนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการทำงาน ทำให้การวางแผนปฏิบัติการและแผนธุรกิจขององค์กรต้องปรับเปลี่ยนให้เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุสรรัตน์ กลมเกลี้ยง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า การพัฒนาอุปกรณ์ที่ใช้ในการชำระเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องรับชำระบัตรเครดิต ทำให้มีการชำระเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

ลำดับที่ 2 ด้านเศรษฐกิจพบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถทำให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการมากยิ่งขึ้น ดังนั้นองค์กรควรวางแผนธุรกิจให้เหมาะสมกับความต้องการ รวมถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันและแผนงานอนาคตเพื่อให้สามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ รวมถึงบริการที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการ การวางแผนการนำเทคโนโลยีมาใช้ได้อย่างเหมาะสมยังสามารถสร้างความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้นจากการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในธุรกิจเพิ่มขึ้นด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริสุดา รอดทอง (2556) ศึกษาเรื่อง ความตั้งใจในการดาวน์โหลดโมบายแอปพลิเคชันของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในกลุ่มสมาร์ทโฟน พบว่าด้านการรับรู้ประโยชน์ที่ส่งในการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปได้อย่างรวดเร็วทำให้เศรษฐกิจมีการเติบโตเพิ่มมากขึ้น

ลำดับที่ 3 ด้านอิทธิพลทางสังคม พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การที่พนักงานมีความเห็นว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งเห็นได้จากปัจจุบันที่พฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปรอบตัวเรา โดยพบว่าปัจจุบันมีการใช้งานแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสาร

ทางการพิมพ์แทนการโทรเพิ่มมากขึ้น การรับ ส่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เปลี่ยนจากการรับ ส่ง อีเมลมาเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันที่มีความรวดเร็ว สะดวกต่อการใช้งาน มีความง่ายสามารถใช้ได้กับกลุ่มคนทุกช่วงอายุ การติดต่อสื่อสารกันระหว่างภายในครอบครัว ญาติที่อยู่ห่างไกลกันทำได้ง่าย รวดเร็ว สำหรับทางด้านองค์กรธุรกิจก็สามารถใช้ประโยชน์ทางด้านการตลาด ใช้ในการประชาสัมพันธ์สินค้าบริการได้อย่างรวดเร็วเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริสุดา รอดทอง (2556) ศึกษาเรื่อง ความตั้งใจในการดาวน์โหลดโมบายแอปพลิเคชันของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในกลุ่มสมาร์ตโฟนพบว่า ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ลำดับที่ 4 ด้านการเมือง พบว่า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็น โดยรวมมากที่สุด คือ การที่พนักงานมีความเห็นว่าหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ โดยในหัวข้อที่เกี่ยวกับด้านการเมืองได้แก่ ท่านคิดว่ารัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม การที่พนักงานมีความเห็นว่าหน่วยงานสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถสร้างความมั่นคงให้กับประเทศไทย และการที่พนักงานคิดว่าหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ โดยทั้ง 3 ความเห็นตามลำดับมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่า 1 แสดงว่าชุดข้อมูลมีความแตกต่างกันสูง เพราะในแต่ละองค์กัลักษณะงานต่างกัน ความสนใจข่าวสารด้านการเมืองที่แตกต่างกัน รวมถึงงานที่มีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุศลรัตน์ กลมเกลี้ยง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมและสนับสนุนด้วยมาตรการจูงใจต่าง ๆ ของรัฐบาลทำให้ท่านหันมาชำระเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่า 1

5.2.3 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ กับความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ

เพศ พบว่า พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจแตกต่างกันระหว่างเพศชาย และเพศหญิง จากการศึกษาข้อมูลพบว่าเพศหญิงมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจน้อยกว่าเพศชาย ซึ่งเพศหญิงอาจจะมองว่าเรื่องเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน และไม่มีความจำเป็นกับงานที่รับผิดชอบ ดังนั้นองค์กรควรมีรูปแบบการนำเสนอเพื่อสร้างความสนใจสำหรับเพศหญิง ทำให้เกิดความเข้าใจในเทคโนโลยี ด้วยรูปแบบของการสื่อสารที่เข้าใจง่ายเพื่อทำให้เกิดการรับรู้ว่าเทคโนโลยีไม่ใช่สิ่งที่ยากและซับซ้อน และทำให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะสามารถนำมาช่วยจัดการงานให้ดีขึ้น โดยนำเสนอให้เห็นถึงประโยชน์ของการที่เพศหญิงที่มีความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยี สามารถทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จทางธุรกิจได้ เช่น

เอกสารนี้เป็นการนำสื่อราชการเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผู้ดำเนินการถ่ายทอดเนื้อหาที่เป็นเพศหญิงมาแชร์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้กับพนักงานได้รับชม เพื่อกระตุ้นให้พนักงานทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุรัตน์ กลมเกลี้ยง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศที่ แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสดไม่แตกต่างกัน

อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ย และประสบการณ์การทำงาน พบว่าความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน โดยจากผลการศึกษาพบว่าความแตกต่างทางด้านอายุที่มีเงินเนอร์เรชั่นต่างกัน ระดับการศึกษาที่มีหลายระดับ ตำแหน่งงานที่เป็นระดับบริหารที่ต้องทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย วางแผนงาน หรือระดับปฏิบัติงานที่ต้องทำงานตามแบบแผนที่กำหนด รวมถึงรายได้และประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันออกไป มีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งที่องค์กรนำมาปรับปรุง พัฒนาการทำงานในทุกด้านตั้งแต่การวางแผน โดยการนำเอาข้อมูลจำนวนมากที่เรียกว่าบิ๊กดาต้ามาใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบายทางการตลาด หรือการนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาขั้นตอนการทำงานเพื่อให้ธุรกิจสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง การนำเทคโนโลยีมาช่วยพัฒนาในทุกส่วนภายในองค์กรไม่มีผลต่ออายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ย และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องทำการเรียนรู้ ทำความเข้าใจถึงการทำงานของเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามหน้าที่รับผิดชอบของพนักงานในองค์กร ดังนั้นองค์กรจำเป็นต้องมีการถ่ายทอด ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนพนักงานให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงให้พนักงานได้มีโอกาสทำการทดลองใช้งาน เรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกกลุ่ม ทุกหน่วยงานที่อยู่ภายในองค์กร

5.2.4 การศึกษาปัจจัยความตั้งใจที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษาปัจจัยความตั้งใจที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน ในองค์กร เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เทคโนโลยีสามารถส่งผลดีที่สามารถทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น การติดต่อสื่อสาร ส่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วทำให้พนักงานที่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์สามารถสร้างโอกาสในการทำงานให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน และอีกด้านหนึ่งก็ส่งผลที่ไม่ดีได้เช่นกันหากพนักงานไม่พัฒนานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ก็ทำให้การทำงานเกิดความล่าช้า รวมถึงมีโอกาสเกิดความผิดพลาดหาก

เอกสารนี้ต้องทำงานร่วมกับเทคโนโลยี ส่งผลให้พนักงานไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ ซึ่งจากไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่กล่าวมาสามารถเกิดผลได้โดยตรงต่อตัวพนักงาน การที่มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในธุรกิจสามารถสร้างการเติบโตในสายงานของพนักงานได้จึงทำให้พนักงานรับรู้ถึงผลกระทบทั้งด้านดี และด้านเสียที่ส่งผลต่อตัวพนักงานได้โดยตรง ดังนั้นองค์กรต้องทำการสื่อสารในด้านผลที่จะเกิดให้พนักงานได้รับรู้ทั้งสองด้านอย่างโปร่งใสถึงประโยชน์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้งานเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญชัย อรรถผาติ (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับในเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง เพื่อประยุกต์ใช้ในการบริการระบบบัญชีออนไลน์ สำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในมุมมองของผู้ทำบัญชี พบว่าปัจจัยทัศนคติในการเลือกใช้ระบบบัญชีออนไลน์มีอิทธิพลและส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้ระบบบัญชีออนไลน์ของผู้ทำบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร องค์กรที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ จะช่วยสร้างให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่มีความทันสมัย มีความน่าเชื่อถือ ทำให้พนักงานมีความภาคภูมิใจที่มีโอกาสได้ร่วมทำงานกับองค์กรที่มีความทันสมัย และพนักงานก็มีความคิดว่าการที่องค์กรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานในองค์กรจะเป็นผลให้ตัวพนักงานมีประสิทธิภาพในการทำงานก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย เนื่องจากการที่รับรู้ประโยชน์ที่สามารถส่งผลให้องค์กรมีความมั่นคงย่อมส่งผลต่อความมั่นคงต่ออาชีพการงานของพนักงาน และสามารถสร้างความมั่นใจได้ว่าองค์กรว่าจะไม่ปิดกิจการหรือเลิกจ้าง ดังนั้นองค์กรต้องมีการพัฒนานำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาปรับใช้กับองค์กรอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิจันทร์ ปัญจทวี (2560) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศกรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยการรับรู้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญ

การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ไม่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากพนักงานมองว่าการกลยุทธ์เป็นเรื่องของระดับบริหารที่จะต้องกำหนดทิศทางและสามารถเกิดจากการสื่อสารที่ยังขาดประสิทธิภาพที่ทำให้พนักงานรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรว่าจะดำเนินการไปในลักษณะใด รวมไปถึงสามารถสร้างประโยชน์ด้านใดให้กับธุรกิจขององค์กรและตัวพนักงาน ดังนั้นสิ่งที่องค์กรควรดำเนินการคือการใช้วิธีการสื่อสารที่ทั่วถึงในทุกระดับชั้นองค์กรทั่วทั้งองค์กร รวมทั้งต้องมีการติดตามผลและทำความเข้าใจกับพนักงานอย่างทั่วถึงเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้บริหารกับพนักงานปฏิบัติการ การสื่อสารต้องปรับช่องทางที่เหมาะสมกับลักษณะของงานและกลุ่มงานที่มีความแตกต่างที่เวลาการทำงานไม่ตรงกันเพื่อสร้างความทั่วถึงของการสื่อสารที่ครบถ้วน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิจันทร์ ปัญจทวี (2560) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบสารสนเทศ กรณีศึกษาสถาบันการศึกษาพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่ผลการวิจัยพบว่าปัจจัย การสนับสนุนการใช้งานสารสนเทศจากผู้บังคับบัญชา มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร ไม่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครเนื่องจากการฝึกอบรมมีหลายรูปแบบการจัด ฝึกอบรมที่แตกต่างกันในแต่ละองค์กร วิทยากรผู้ถ่ายทอดความรู้ก็มีส่วนในการที่จะทำให้เกิดความ น่าสนใจในเนื้อหาของเรื่องที่จะนำเสนอ ดังนั้นการจัดอบรมจำเป็นต้องจัดอบรมให้เหมาะกับสาย วิชาชีพ หน่วยงานที่แตกต่างกันภายในองค์กร ดังนั้นในการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม องค์กรควรแสดง ให้เห็นถึงตัวอย่างประกอบที่ชัดเจนว่าเทคโนโลยีที่จะเข้ามาช่วยการทำงานในองค์กรนั้นมี ประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือบุคคลในสายวิชาชีพนั้นได้อย่างไรเพื่อให้เกิดความสนใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ตระการจันทร์ (2560) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้ ดิจิทัลของพนักงานบริษัท พีทีที โกลบอล จำกัด (มหาชน) พบว่าด้านการสนับสนุนการเรียนรู้เป็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ดิจิทัล

ด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากการที่นำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม สินค้าและบริการเพิ่มขึ้นสามารถทำให้องค์กรเกิดความน่าเชื่อถือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาธุรกิจทำให้มีสภาพทางเศรษฐกิจดีจากความสัมพันธ์และตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นองค์กรจำเป็นต้องมีความสามารถในการติดตาม ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถนำมาปรับใช้ได้เหมาะกับสถานการณ์ทั้ง การวางแผนธุรกิจรวมถึงแผนการพัฒนากุศลการให้สัมพันธ์กันด้วย เพราะเทคโนโลยีมีการพัฒนา อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดทำให้จำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดีเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อองค์กร ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของสกุลรัตน์ กลมเกลี้ยง (2561) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าว เข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านเศรษฐกิจมีผลทางบวกที่ ขับเคลื่อนให้เกิดนวัตกรรมของการชำระเงินที่ถูกพัฒนาต่อเนื่องในปัจจุบัน

ด้านเทคโนโลยี มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงาน บริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากการประกอบธุรกิจขององค์กรมีการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาปรับปรุงกระบวนการให้บริการ ผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้น ให้เป็นไปตามความต้องการที่ เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภคทำให้เกิดกระบวนการทำงานกับเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น ดังนั้นพนักงานจึง ให้ความสนใจ เรียนรู้เทคโนโลยีเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ องค์กรจำเป็นต้องสนับสนุน โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีเช่นการจัดสัมมนา การส่งพนักงานไปร่วมงานที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อ เพิ่มความรู้ และเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการได้มีโอกาสไปร่วมงานด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกุลรัตน์ กลมเกลี้ยง (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การก้าวเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านเทคโนโลยีมีผลทางบวกต่อการขับเคลื่อนการพัฒนากระบวนการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์

ด้านอิทธิพลทางสังคม มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เหตุผลหนึ่งเกิดจากการที่สภาพทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป เพราะเทคโนโลยีสร้างความสะดวกในการสื่อสาร การติดต่อกันระหว่างบุคคลในครอบครัวทำได้ง่ายมากขึ้น นอกจากการใช้ติดต่อภายในครอบครัวยังสามารถใช้ได้ในเชิงธุรกิจ รวมถึงการติดต่อส่วนตัวบุคคลได้อีกด้วย ดังนั้นองค์กรควรแนะนำและส่งเสริมให้พนักงานมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานที่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลที่ต้องการสื่อสารด้วย หรือการแชร์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์ในช่วงเวลานั้น อย่างเช่นการไม่แชร์ข้อมูลความคิดเห็นส่วนตัวเรื่องการเมืองไปในช่องทางสาธารณะที่จะส่งผลเสียได้ หรือการไม่นำข้อมูลภายในองค์กรไปเปิดเผยให้บุคคลภายนอกรับรู้ เพื่อน ครอบครัวยังได้รับรู้ เพื่อป้องกันการนำเทคโนโลยีไปใช้งานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรรวรรณ อินทโสคติ (2558) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้แอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุขปภคภาครรัฐ พบว่าอิทธิพลทางสังคมมีอิทธิพลในทางบวกต่อความตั้งใจที่จะใช้งาน

ด้านการเมือง ไม่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากความไม่เชื่อมั่นในสถานการณ์ภายในประเทศและเข้าใจว่าแผนงานภายในประเทศยังไม่มียุทธศาสตร์ที่สื่อสารให้ประชาชนเห็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการนำเอาเทคโนโลยีมาพัฒนาประเทศ ดังนั้นองค์กรไม่จำเป็นต้องนำแผนนโยบายของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐมาสื่อสารให้พนักงานต้องรับรู้ว่ามีแผนพัฒนาที่รัฐบาลมีวางแผนเกี่ยวกับเทคโนโลยีของประเทศไว้อย่างไรเพื่อลดความสับสนที่จะเกิดขึ้นกับพนักงานเพราะอาจจะไม่สัมพันธ์กันกับแผนธุรกิจขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายสรรวรรณ อินทโสคติ (2558) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้แอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุขปภคภาครรัฐ พบว่าความน่าเชื่อถือของหน่วยงานรัฐไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะใช้งานอย่างมีนัยสำคัญประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไม่พึงพอใจในการบริหารงานของภาครัฐ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1) ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรจะทำให้ท่านสามารถทำงานได้ดีมากขึ้น และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กรจะทำให้ท่านมีความสุขในการทำงานมากขึ้น ดังนั้นองค์กรเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตเห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรรีให้สร้างความสมดุลในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานและทำให้พนักงานรู้สึกมีความสุขกับการทำงานเพื่อให้พนักงานทำงานอยู่กับองค์กรอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ ท่านเห็นว่าการทำงานต้องปรับตัวเพื่อให้การทำงานร่วมกับเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดท่านเห็นว่าองค์กรจะมีต้นทุนเพิ่มมากขึ้นหากไม่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ดังนั้นองค์กรจึงควรกำหนดนโยบาย หรือแผนการดำเนินงานที่บริษัทจะทำในอนาคต เพื่อให้พนักงานรับรู้ถึงความชัดเจนของแผนงาน และทำให้รู้สึกประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทั้งด้านต้นทุน ผลกำไรที่จะเกิดจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในธุรกิจ

3) ด้านการรับรู้ถึงขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล การที่พนักงานได้รับการสื่อสารจากองค์กรให้รับรู้ถึงแผนธุรกิจขององค์กรช่วยให้พนักงานเตรียมความพร้อมต่อการเรียนรู้เพิ่มเติม และหากได้รับการสนับสนุนภายในองค์กรให้มีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาเพิ่มเติม

4) ด้านการรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร ยิ่งขึ้น เนื่องจากการจัดฝึกอบรมทำให้บุคลากรสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมใช้ในการพัฒนาการทำงาน องค์กรต้องทำการจัดหาหลักสูตรที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับพนักงานในแต่ละกลุ่ม แต่ละหน่วยงานให้เหมาะสมตามความรู้ ความจำเป็นในการใช้งาน

5) ด้านเทคโนโลยี พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดการแข่งขันในการบริการเพิ่มมากขึ้น และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านมีช่องทางการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์กรควรส่งเสริมการทำงาน พัฒนาความรู้ของพนักงานอย่างต่อเนื่อง มอบหมายงานใหม่ๆ เพื่อให้พนักงานได้มีทักษะเพิ่มมากขึ้น และเพิ่มการแนะนำวิธีการในการใช้ช่องทางดิจิทัลอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์ในด้านบวกต่อองค์กรและตนเองเพื่อให้พนักงานเห็นภาพความสำเร็จในการทำงาน

6) ด้านเศรษฐกิจ องค์กรควรวางแผนธุรกิจให้เหมาะสมกับความต้องการ รวมถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันและแผนงานอนาคต เพื่อให้สามารถนำเอาเทคโนโลยีมาปรับใช้ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์

7) ด้านอิทธิพลทางสังคม พบว่าระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น และหัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีขึ้น ดังนั้นองค์กรควรแนะนำการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารที่เหมาะสมและป้องกันข้อมูลภายในขององค์กรไม่ให้เกิดการแพร่กระจาย

ข้อมูลออกไปยังภายนอกโดยไม่เหมาะสมและรู้แนวทางอย่างถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต

1) กระจายกลุ่มตัวอย่างให้มีความแตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ และขยายพื้นที่การศึกษาให้ออกไปยังพื้นที่ต่างจังหวัดให้สามารถรับรู้ถึงข้อมูลที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และมองเห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปปรับใช้ในองค์กรต่อไป

2) ในอนาคตควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจโดยจำแนกตามกลุ่ม อุตสาหกรรม เนื่องจากแต่ละอุตสาหกรรมมีบริบทการทำงานที่แตกต่างกัน ทำให้มีความตั้งใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นหากในอนาคตมีการวิจัยในแต่ละประเภทของอุตสาหกรรมจะทำให้ได้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงและได้ข้อมูลเชิงลึกมากกว่า เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาใช้วางแผนในการทำงานแต่ละประเภทอุตสาหกรรม

3) ทำการศึกษาว่าเทคโนโลยีดิจิทัลประเภทต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับลักษณะขององค์กรประเภทใด เพื่อให้สามารถนำมาใช้งานได้เหมาะสม เพราะเทคโนโลยีในแต่ละชนิดไม่สามารถนำมาใช้งานได้ในทุกประเภทธุรกิจ หากทำการศึกษาเพื่อหาความเหมาะสมของเทคโนโลยีดิจิทัลกับลักษณะของธุรกิจจะส่งผลให้สามารถนำมาปรับใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ตระการจันทร์. 2560. “การศึกษาการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงานบริษัท พีทีที โกลบอล จำกัด (มหาชน).” การค้นคว้าอิสระ. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- กมลวรรณ เก่งสารกิจ. 2559. “การรับรู้ประโยชน์ ความเชื่อมั่นในคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำ.” การค้นคว้าอิสระ. คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- การรับรู้ถึงประโยชน์. 2558. “ความตั้งใจในการใช้ระบบสารสนเทศการบริหารทรัพยากรบุคคลของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวแบบการยอมรับเทคโนโลยี.” วิทยานิพนธ์สำนักวิจัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- การรับรู้ประโยชน์. 2558. “ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุขปภคภาครัฐ.” การค้นคว้าอิสระ. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- การรับรู้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยี. 2560. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศกรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.” การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะวิทยาการจัดการ สาขาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- กิริติ บันดาลสิน, ฐิติลักษณ์ สมบุญ, สุรัสวดี มีดวง และพิทักษ์ ศิริวงศ์. 2559. “การรับรู้ภาพลักษณ์และความต้องการด้านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของลูกค้าธนาคารออมสินในเขตพระนคร” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ปีที่ 9, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

คลังทรัพยากรการศึกษาแบบเปิด. ประเทศไทย 4.0 แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

[ออนไลน์], [http://www.learn.in.th/wp-](http://www.learn.in.th/wp-content/uploads/2017/05/20170529_de_and_libraries.pdf)

[content/uploads/2017/05/20170529_de_and_libraries.pdf](http://www.learn.in.th/wp-content/uploads/2017/05/20170529_de_and_libraries.pdf). วันที่สืบค้น 2 สิงหาคม 2563

ความตั้งใจที่จะใช้งาน. 2558. “ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุขปภคภาครัฐ.” การค้นคว้าอิสระ. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชาญชัย อรรถภาติ. 2557. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับในเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อประยุกต์ใช้ในการให้บริการระบบบัญชีออนไลน์ สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดย่อมในมุมมองของนักบัญชี.” วิทยานิพนธ์. คณะการบัญชี, มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต.

จันทน์ รุ่งเรืองธนาพล และคณะ. 2558. “พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี” วิทยานิพนธ์ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลรัตนโกสินทร์

ทฤษฎีเกี่ยวกับความตั้งใจ. 2556. “ความตั้งใจในการดาวน์โหลดโมบายแอปพลิเคชันของผู้ใช้
โทรศัพท์เคลื่อนที่ในกลุ่มสมาร์ตโฟน.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะ
บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ทฤษฎีเกี่ยวกับความตั้งใจซื้อ. 2554. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลือกซื้ออาหารสำเร็จรูป
แช่แข็งพร้อมรับประทานของผู้บริโภคจากร้านสะดวกซื้อเซเว่น-อีเลฟเว่น ในเขต
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ.

ธนาคารกรุงเทพ. เทคโนโลยี AR – VR กับการใช้งานในธุรกิจ. [ออนไลน์], <https://www.bangkokbanksme.com/en/technological-ar-vr>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

นิกร จันถิลม และคณะ. 2562. “เทคโนโลยีการศึกษาในยุค Thailand 4.0” วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่
11, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

นิตยา สุภากรณ์. 2552. “การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุขในชุมชนบางไผ่.” วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ดิจิทัล. 2560. “การศึกษารับรู้ดิจิทัลของพนักงาน บริษัท พีทีที
โกลบอล จำกัด (มหาชน).” การค้นคว้าอิสระ. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
และนวัตกรรมการจัดการ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุณริสาก์ สุจันทรา, ชนงกรณ์ กุณชลบุตร. 2559. “การรับรู้ด้านความรู้ความเข้าใจต่อประสิทธิภาพ
การทำงานเป็นทีมในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์” วารสาร RMUTT
OPEN JOURNAL SYSTEM ปีที่ 11, ฉบับที่ 1 (มิถุนายน 2559)

ประชาไท. หุ่นยนต์ vs แรงงาน (1) ความก้าวหน้าอันน่าหวาดหวั่น ?. [ออนไลน์], <https://prachatai.com/journal/2018/08/78147>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

ศศิจันทร์ ปัญจทวี. 2560. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ กรณีศึกษา
สถาบันการศึกษาพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.” การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2550. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : วีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2550. **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : วิจัยพัฒนา.

สันสนีย์ เอื้อประชากุล. 2560. “ความพร้อมทางดิจิทัลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาในการดำเนินกิจกรรมและการให้บริการลูกค้า ของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย.” การค้นคว้าอิสระ. วิทยาลัยนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สรวรรณ อินทโสทธิ. 2558. “ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้แอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุขปภครรัฐ.” การค้นคว้าอิสระ. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. **การเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐในยุค 4.0.**

[ออนไลน์], <https://www.opdc.go.th/file/reader/ZmZ8fDQwNDI8fGZpbGVfdXBsb2Fk>.
วันที่สืบค้น วันที่ 10 สิงหาคม 2562

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. **ยุค Digital 4.0 เมื่อโลกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี.** [ออนไลน์],

<http://www.ops.moe.go.th/ops2017/%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89/2876-%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84-digital-4-0-%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%82%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%A2%E0%B8%B5-25-%E0%B8%81-%E0%B8%A2-2561>

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช). **การรู้ดิจิทัล (Digital literacy).**

[ออนไลน์], <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/142-knowledges/2632>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช). **พิมพ์เขียว Thailand 4.0.**

[ออนไลน์], <https://www.nstda.or.th/th/nstda-doc-archives/thailand-40/11625-blueprint-thailand-4>. วันที่สืบค้น 2 สิงหาคม 2562.

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. **ไทยคู่ฟ้า Thailand 4.0 ขับเคลื่อนอนาคตสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน.**

[ออนไลน์], <https://spm.thaigov.go.th/FILEROOM/spm-thaigov/DRAWER004/GENERAL/DATA0000/00000368.PDF>. วันที่สืบค้น 2 สิงหาคม 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Admission Premium. **10 ทักษะจำเป็นที่จะนำธุรกิจก้าวไกลในยุคไทยแลนด์ 4.0.** [ออนไลน์],
<https://www.admissionpremium.com/content/1947>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

AIS. **พัฒนาบริการด้วย AI.** [ออนไลน์], <http://www.ais.co.th/ais360>. วันที่สืบค้น 2 สิงหาคม 2562.

BLT Bangkok. **แรงงานไทยในยุค Digital Disrupt.** [ออนไลน์],
<https://www.bltbangkok.com/news/4335/>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

DIP.SME ACADEMY. **Digital Transformation ความเปลี่ยนแปลงและความเป็นผู้นำ.**
 [ออนไลน์], <https://dip-sme-academy.com/knowledgehub/article/213-Digital-Transformation-ความเปลี่ยนแปลงและความเป็นผู้นำ>. วันที่สืบค้น 15 สิงหาคม 2562

ELEADER. **ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ ความจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงองค์กรสู่ดิจิทัล.**
 [ออนไลน์], https://www.thelead_er.com/digital-transformation/%e0%b8%97%e0%b8%b1%e0%b8%81%e0%b8%a9%e0%b8%b0%e0%b9%80%e0%b8%97%e0%b8%84e0b9%82%e0%b8%99%e0%b9%82%e0%b8%a5%e0%b8%a2%e0%b8%b5%e0%b8%a%e0%b8%b2%e0%b8%a3%e0%b8%aa%e0%b8%99%e0%b9%80%e0%b8%97%e0%b8%a8-o/. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

LINE TODAY. **ยุคเทคโนโลยี AI ครองเมือง 13 อาชีพเสี่ยงตกงาน.** [ออนไลน์], <https://today.line.me/th/pc/article/%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B9%82%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B8%A2%E0%B8%B5AI%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87+13%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%B5%E0%B8%9E%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%81%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99-EoYapa>. วันที่สืบค้น 15 สิงหาคม 2562

ManPowerGroup. **ทักษะในยุคไทยแลนด์ 4.0.** [ออนไลน์], <https://www.manpowerthailand.com/tris/content/detail/1175>. วันที่สืบค้น 10 กันยายน 2562.

SCB. **SCB Connect.** [ออนไลน์], <https://connect.scb/#/home>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

SCG. **Digital Innovation นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อทุกธุรกิจ.** [ออนไลน์], <https://www.scg.com/innovation/digital-innovation-business/>. วันที่สืบค้น 10 สิงหาคม 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THAIDIGIZEN พลเมืองดิจิทัล. ทักษะแห่งศตวรรษใหม่ : ทักษะและความรู้ดิจิทัล. [ออนไลน์],
<https://thaidigizen.com/digital-citizenship/ch2-digital-literacies/>. วันที่สืบค้น 18 สิงหาคม
2562

WICE Logistics. **Digital 4.0**. [ออนไลน์], [https://www.wice.co.th/2018/01/11/digital-4-0-
technology/](https://www.wice.co.th/2018/01/11/digital-4-0-technology/). วันที่สืบค้น 15 สิงหาคม 2562



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อจัดเก็บข้อมูลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากพนักงานทุกท่านที่ทำงานอยู่ในองค์กรเอกชนในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยข้อมูลทั้งหมดจะใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามของท่านจะเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และกราบขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

รายละเอียดแบบสอบถาม

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาพนักงานองค์กรเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจเท่านั้น
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 คำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง
 - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์
 - ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร
 - ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร
 - ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ
 - ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 คำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานขององค์กรเอกชนใช่หรือไม่

- 1) ใช่
 2) ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี 2) อายุ 21-30 ปี
 3) อายุ 31-40 ปี 4) อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี
 3) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ตำแหน่งงาน

- 1) ผู้จัดการขึ้นไป 2) หัวหน้างาน
 3) พนักงานปฏิบัติการ

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 20,001 บาท 2) 20,001 – 30,000 บาท
 3) 30,001 – 40,000 บาท 4) 40,001 – 50,000 บาท
 5) มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์กรที่ท่านกำลังปฏิบัติงานอยู่

- 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6 เดือน 2) 1-3 ปี
 3) 4-6 ปี 4) 7-9 ปี
 5) 10-12 ปี 6) 12 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การรับรู้จากการฝึกอบรมบุคลากร					
1. ท่านรับรู้ว่าการสื่อสารถึงหลักสูตรการอบรมภายในองค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านมีความพร้อมต่อการฝึกอบรมมากขึ้น					
2. ท่านรับรู้ว่าการจัดฝึกอบรมของบริษัทเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านมีความพร้อมในเทคโนโลยีดิจิทัลมากยิ่งขึ้น					
3. ท่านรับรู้ถึงประเภทของเทคโนโลยีจากการฝึกอบรม ทำให้ท่านมีความเข้าใจต่อเทคโนโลยีดิจิทัลมากยิ่งขึ้น					
การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ					
1. ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จะส่งผลที่ดีต่อแบรนด์ขององค์กรท่าน					
2. ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กร จะทำให้ท่านสามารถทำงานได้ดีมากยิ่งขึ้น					
3. ท่านคิดว่าการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในองค์กร จะทำให้ท่านมีความสุขในการทำงานมากยิ่งขึ้น					
การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล					
1. ท่านเห็นว่าองค์กรจำเป็นต้องกำหนดวัฒนธรรมองค์กรใหม่เมื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล					
2. ท่านเห็นว่าองค์กรมีต้นทุนเพิ่มขึ้นหากไม่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้					
3. ท่านเห็นว่าการทำงานต้องปรับตัวเพื่อให้การทำงานร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
การรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล					
1. องค์กรของท่านสามารถสื่อสารเป้าหมายให้เข้าใจการนำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาองค์กรได้อย่างชัดเจน					
2. องค์กรของท่านสามารถสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างเต็มที่					
3. องค์กรของท่านส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลสม่ำเสมอ					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านเทคโนโลยี					
1. เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดการแข่งขันในบริการเพิ่มมากขึ้น					
2. เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรต้องมีการปรับแผนธุรกิจอย่างเหมาะสม					
3. เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านมีช่องทางการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านอิทธิพลทางสังคม					
1. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีขึ้น					
2. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น					
3. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้กิจกรรมทางสังคมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
ด้านเศรษฐกิจ					
1. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น					
2. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถทำให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการมากยิ่งขึ้น					
3. ท่านคิดว่าเศรษฐกิจประเทศมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้พัฒนาองค์กร					
ด้านการเมือง					
1. ท่านคิดว่าหน่วยงานรัฐบาลสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ					
2. ท่านคิดว่ารัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม					
3. ท่านคิดว่ามีหน่วยงานสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถสร้างความมั่นคงให้กับประเทศไทย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงานองค์กรเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล					
1. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ท่านก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
2. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน					
3. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ท่านทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. ท่านเห็นว่าการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้องค์กรมีความก้าวหน้า					

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ
ของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

**Factors Affecting The Intention In Learning Digital Technology
In Business of Private Firms Employees In Bangkok**

สมเกียรติ ยอดสร้อย 60611081

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะการบริหารและจัดการ



ที่มา และความสำคัญ



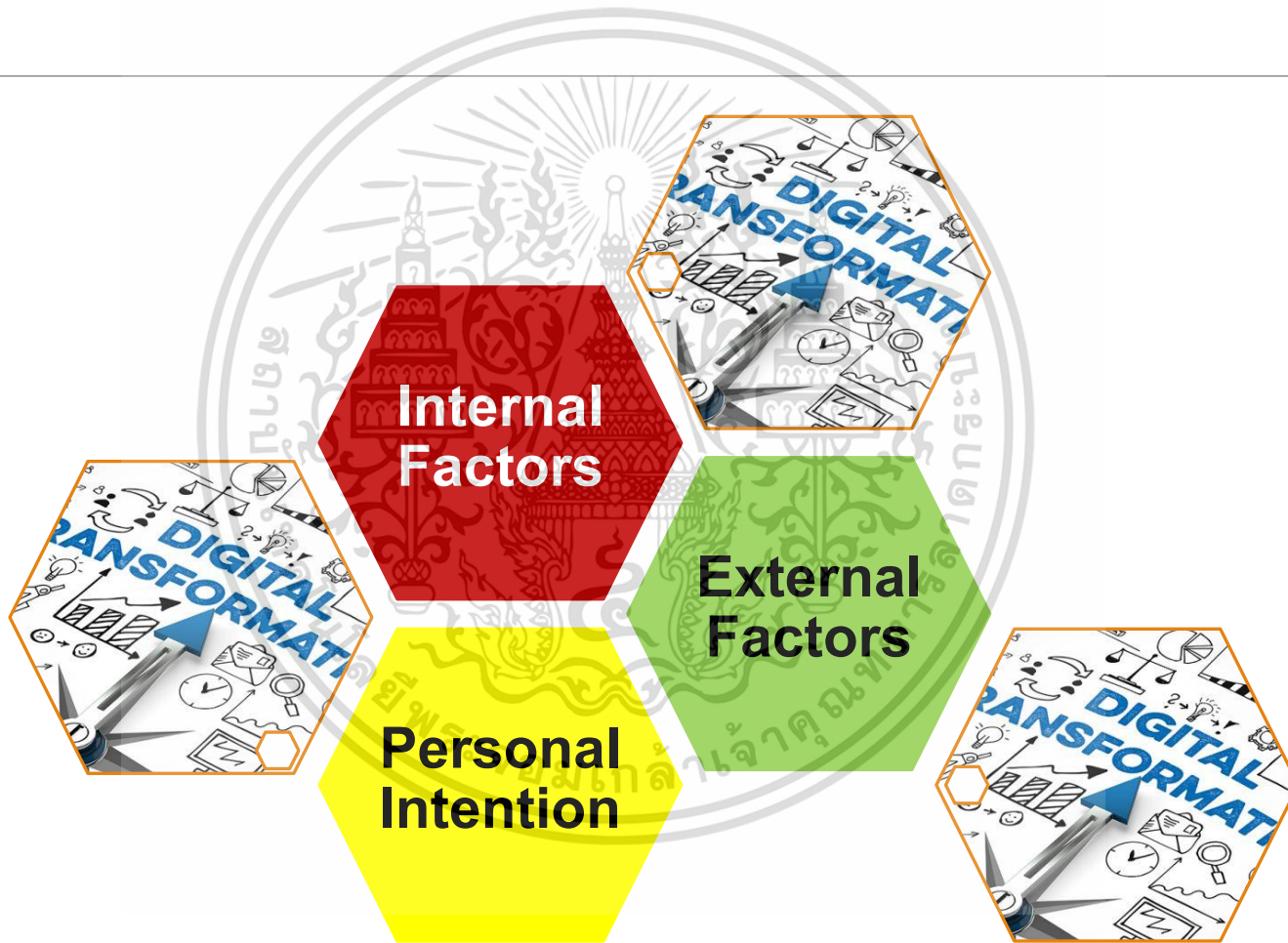
โซเชียลมีเดีย



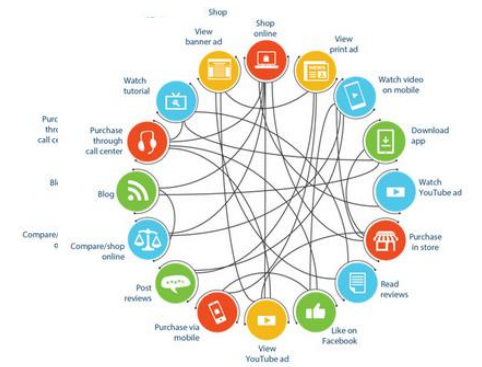
การเรียนออนไลน์



การตลาดยุคดิจิทัล



เทคโนโลยียุคดิจิทัล



ออมนิแชนแนล



วัตถุประสงค์ของงานวิจัย



เพื่อศึกษาความแตกต่างของความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์



เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ภายในองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล



เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล



กรอบแนวคิดงานวิจัย

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- ตำแหน่ง
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- ประสบการณ์การทำงาน

ปัจจัยการรับรู้ภายในองค์กร

- การฝึกอบรม
- ประโยชน์ที่องค์กรได้รับ
- ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล
- กลยุทธ์ขององค์กร

ปัจจัยภายนอกองค์กร

- ด้านเทคโนโลยี
- ด้านอิทธิพลทางสังคม
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านการเมือง

ความตั้งใจในการ
เรียนรู้เทคโนโลยี
ดิจิทัลในธุรกิจ



แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน

แรงกระตุ้นที่ให้นักงานแสดงถึงพฤติกรรมหรือความต้องการในการทำงาน
การมีแรงจูงใจในการทำงานมากจะทำให้มีความสุขในการทำงานมากขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจในการทำงาน

เกิดจากแรงจูงใจที่มีในตัวของพวกเขา และทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน





แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และประสบการณ์การทำงาน

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยการรับรู้ภายในองค์กร

ด้านการจัดฝึกอบรม ด้านการรับรู้ประโยชน์ที่องค์กรได้รับ

ด้านการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยี ด้านการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กร

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยการรับรู้ภายนอกองค์กร

ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยการรับรู้ภายนอกองค์กร

ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง





แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และประสบการณ์การทำงาน

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยการรับรู้ภายในองค์กร

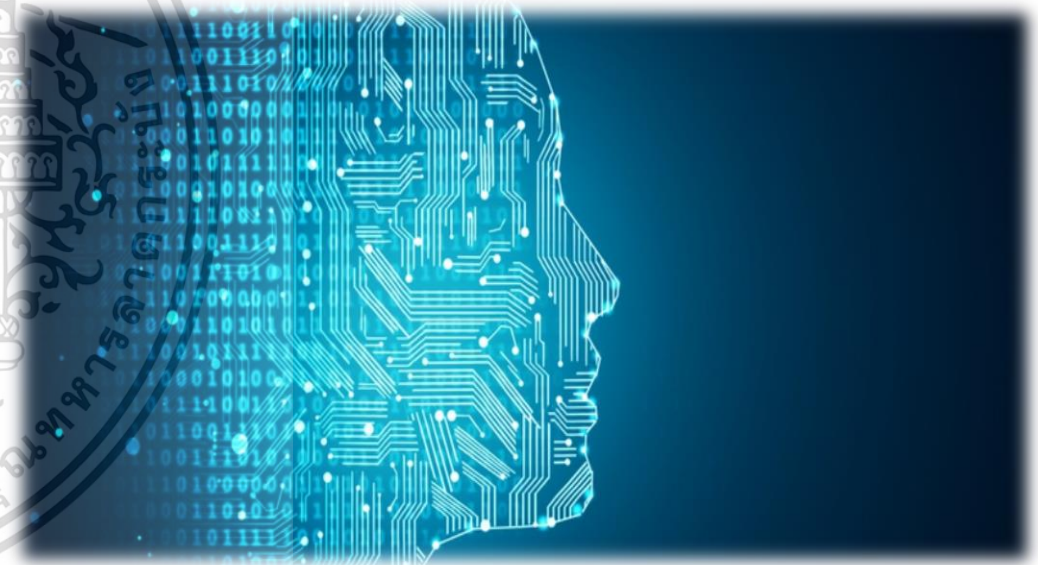
ด้านการจัดฝึกอบรม ด้านการรับรู้ประโยชน์ที่องค์กรได้รับ

ด้านการรับรู้ผลกระทบ ด้านการรับรู้กลยุทธ์ขององค์กร

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยภายนอกองค์กร

ด้านเทคโนโลยี ด้านอิทธิพลทางสังคม

ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง





แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยการรับรู้

องค์ประกอบจากสิ่งเร้า องค์ประกอบจากตัวบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีด้านความตั้งใจ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

Cloud Computing, Simulation, AS, AR, Cyber Security, IoT





งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชาญชัย อรรคผาคติ (2557)	ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการยอมรับเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง เพื่อประยุกต์ใช้ในการบริการระบบบัญชีออนไลน์ สำหรับวิสาหกิจ และขนาดย่อมในมุมมองของผู้ทำบัญชี
สรวรรณ อินทโสทธิ (2558)	ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้แอปบริการสารสนเทศของหน่วยงานด้านสาธารณสุขปภค
ศศิจันทร์ ปัญจทวี (2560)	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศกรณีศึกษา สถาบันการศึกษาพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
กนกวรรณ ตระการจันทร์ (2560)	การศึกษาการเรียนรู้ดิจิทัลของพนักงานบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
ศันสนีย์ เอื้อประชากุล (2560)	ความพร้อมทางดิจิทัลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการดำเนินกิจกรรมและการให้บริการลูกค้า ของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย



วิธีดำเนินการวิจัย



ประชากร

✓ พนักงานองค์กรเอกชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 3 เดือนขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง

คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร

Taro Yamane (1973) โดยกำหนดค่าความ

คลาดเคลื่อนที่ 5% และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่ามาตรฐานของระดับความเชื่อมั่น

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น



วิธีดำเนินการวิจัย



การสุ่มตัวอย่าง

✓ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และสุ่มตามความสะดวก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติเชิงพรรณนา หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติอนุมาน

สถิติวิเคราะห์ T -test

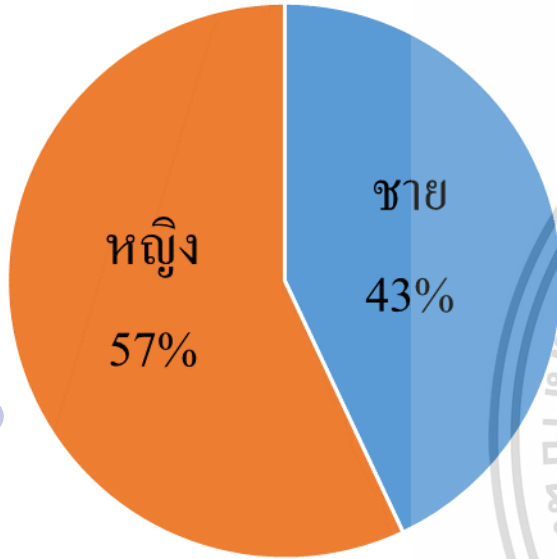
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วย

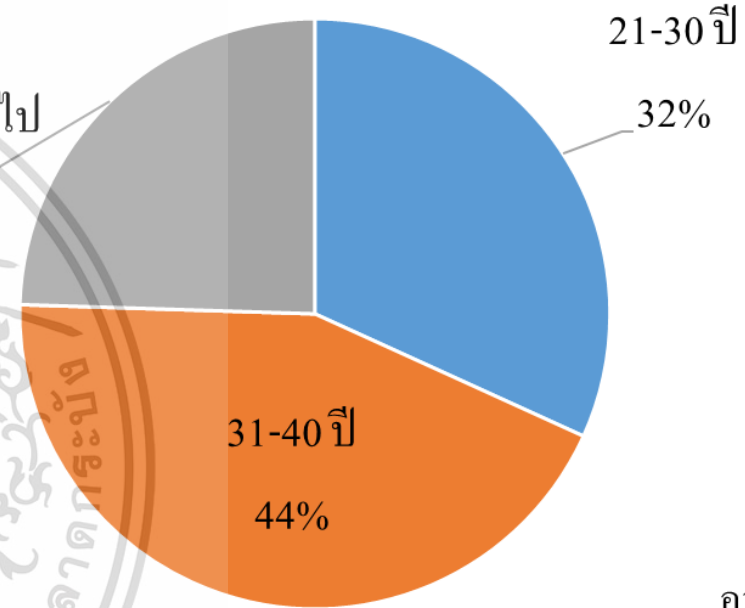
วิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)



เพศ



มากกว่า 40 ปีขึ้นไป
24%

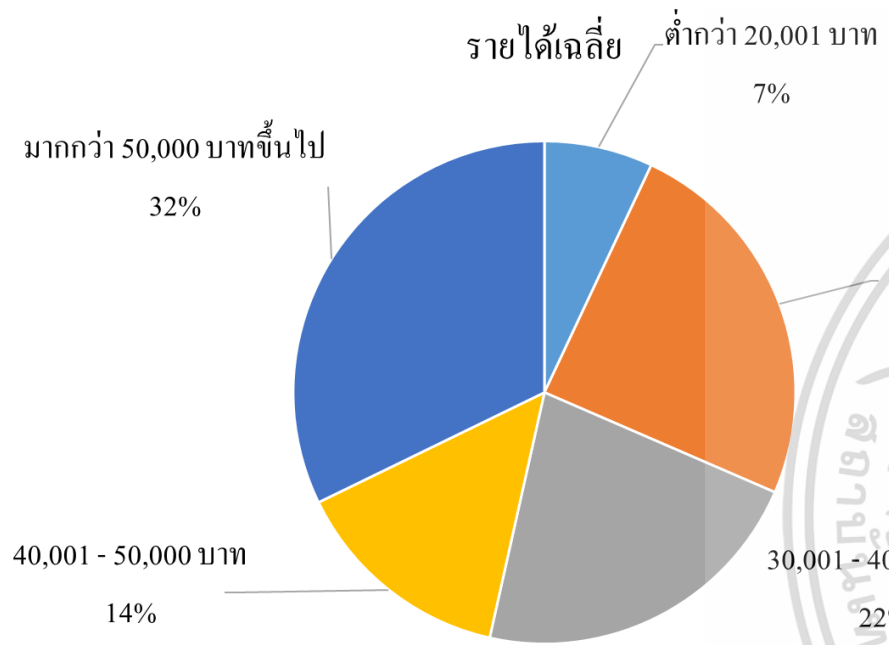


อายุ

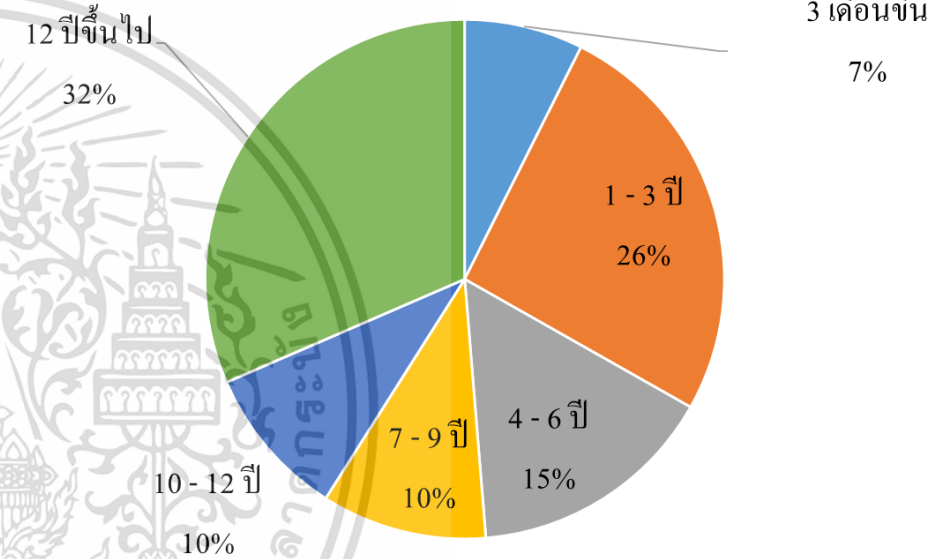
ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์



ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์



ประสบการณ์การทำงาน



ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์



ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ของพนักงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล



ผลการวิเคราะห์ข้อมูล





ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยภายนอกองค์กร ของพนักงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

1

เทคโนโลยี

- มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 4.36
- เบี่ยงเบน 0.59

2

เศรษฐกิจ

- มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 4.24
- เบี่ยงเบน 0.64

3

อิทธิพลทางสังคม

- มาก
- ค่าเฉลี่ย 4.10
- เบี่ยงเบน 0.62

4

การเมือง

- มาก
- ค่าเฉลี่ย 3.51
- เบี่ยงเบน 0.96

External Factors

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล





ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล

1

องค์กรก้าวหน้า

- มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 4.38
- เบี่ยงเบน 0.68

2

ประสิทธิภาพงาน

- มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 4.32
- เบี่ยงเบน 0.68

3

ก้าวหน้าในงาน

- มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 4.25
- เบี่ยงเบน 0.72

4

เพื่อนยอมรับ

- มาก
- ค่าเฉลี่ย 4.15
- เบี่ยงเบน 0.73

Intention Personal Factors

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล



การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย



ปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์	ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงาน ในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
เพศ	0.014*
ปัจจัยด้านการรับรู้ภายใน และภายนอกองค์กร	ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลของพนักงาน ในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
การรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ	0.000**
การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล	0.000**
เทคโนโลยี	0.000**
ด้านอิทธิพลทางสังคม	0.004**
ด้านเศรษฐกิจ	0.000**

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01



อภิปรายผล

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การรับรู้ถึงประโยชน์ ที่องค์กรได้รับ

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด หัวข้อที่ระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การที่องค์กรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานในองค์กรจะทำให้สามารถทำงานได้ดีมากขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบ ที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การปรับตัวเพื่อให้งานร่วมกับเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การรับรู้ถึงกลยุทธ์ของ องค์กรเกี่ยวกับเทคโนโลยี

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ องค์กรมีการส่งเสริมและให้โอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ

การรับรู้จากการฝึกอบรม

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การจัดฝึกอบรมของบริษัทเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านมีความพร้อมในเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มมากยิ่งขึ้น



อภิปรายผล

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

เทคโนโลยี

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด หัวข้อที่ระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ เทคโนโลยี ทำให้เกิดการแข่งขันในบริการเพิ่มขึ้น

เศรษฐกิจ

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ เทคโนโลยี ทำให้เกิดนวัตกรรมสินค้าและบริการ

อิทธิพลทางสังคม

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ การรับรู้ข่าวสาร กิจกรรมต่าง ๆ สามารถทำได้สะดวก รวดเร็ว

การเมือง

ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก หัวข้อที่มีระดับความคิดเห็นโดยรวมมากที่สุด คือ หน่วยงานของรัฐมีนโยบายสนับสนุนนำดิจิทัลใช้ในการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1) กระจายกลุ่มตัวอย่างออกไปยังภูมิภาค ขยายพื้นที่การศึกษา
เพิ่มเติมให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2) ระบุกลุ่มอุตสาหกรรมเฉพาะเจาะจงประเภท เพื่อให้ได้ข้อมูล
ที่ชัดเจนมากขึ้นและเห็นบริบทของแต่ละอุตสาหกรรม เช่น
โรงงานผลิตรถยนต์ เป็นต้น

Digital Disruption

3) ศึกษาเทคโนโลยีแต่ละประเภท แบบใดมีความเหมาะสมกับ
ธุรกิจ และองค์กร ให้สามารถเลือกใช้ได้คุ้มค่า







ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

Factors Affecting The Intention In Learning Digital Technology In Business of Private Firm Employees In Bangkok



ผู้ศึกษา : นายสมเกียรติ ยอดสร้อย หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจโดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 400 คน เป็นประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำงานในองค์กรเอกชน ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุ 31-40 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีรายได้มากกว่า 50,001 บาทขึ้นไป มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 12 ปีและเป็นพนักงานเอกชน โดยผลพบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี และด้านอิทธิพลทางสังคม มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ซึ่งเพศที่แตกต่างกันมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่แตกต่างกัน แต่อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่แตกต่างกันและปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ปัจจัยภายนอกองค์กรมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่ทำงานอยู่ในองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีพื้นฐานการใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ **วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล** ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติเพื่อประมวลผลสถิติต่าง ๆ ได้แก่ การประมวลผลด้วยสถิติแจกแจงความถี่ แสดงผลเป็นร้อยละ และสถิติวิเคราะห์ One-Way ANOVA และ Multiple Linear Regression

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยการรับรู้ภายในองค์กร ที่มีผลต่อความตั้งใจเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถรับรู้ได้ว่าส่งผลโดยตรงต่อพนักงานซึ่งหากพนักงานมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานจะสร้างโอกาสก้าวหน้าในอาชีพหน้าที่การงานได้ ทั้งยังส่งผลต่อองค์กรที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการผลิตสินค้า บริการใหม่ จะสามารถสร้างภาพลักษณ์ให้ดูเป็นองค์กรที่ทันสมัย มีความน่าเชื่อถือ เมื่อองค์กรมั่นคงก็ย่อมส่งผลดีกับพนักงานเช่นกัน

ปัจจัยภายนอกองค์กร ที่มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี และด้านอิทธิพลทางสังคม เนื่องจากองค์กรที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม สินค้า บริการใหม่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ธุรกิจมีโอกาสขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้สามารถผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้น เป็นไปตามความต้องการที่เปลี่ยนแปลงได้ทันเวลาที่ตลาดต้องการ ประกอบกับยังสามารถทำให้ช่องทางการประชาสัมพันธ์ การสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายทำได้รวดเร็ว รวมไปถึงยังสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกครอกรั่วได้อีกช่องทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

- 1) ด้านการรับรู้ถึงกลยุทธ์ขององค์กร องค์กรต้องสื่อสารแผนการพัฒนาบุคลากรให้ทราบเพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเรียนรู้เพิ่มเติม
- 2) ด้านการรับรู้จากการจัดฝึกอบรมบุคลากร องค์กรต้องทำการจัดหาหลักสูตรที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับพนักงานในแต่ละกลุ่ม แต่ละหน่วยงานให้มีความเหมาะสมตามความรู้ ตามความจำเป็นต่อการใช้งาน
- 3) ด้านอิทธิพลทางสังคม องค์กรควรแนะนำการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีในการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อป้องกันข้อมูลมีการแพร่กระจายออกไปภายนอกองค์กรโดยไม่เหมาะสม

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเพศระหว่างชาย หญิง มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่แตกต่างกัน และปัจจัยการรับรู้ภายในองค์กรด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ด้านการรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และเมื่อพิจารณาปัจจัยภายนอกองค์กร ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจมีผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ด้านอิทธิพลทางสังคมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	สมเกียรติ ยอดสร้อย
วัน เดือน ปีเกิด	06 พฤษภาคม 2521
ที่อยู่	134/1 ซอย เสนานิคม 1 ซอย 8 ถนน พหลโยธิน32 แขวงจันทระ เกษม เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10900
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2545 อดุสาหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	มีนาคม 2542 - ปัจจุบัน ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายเทคนิค บริษัทแอ็ด วานซ์ คอนแทค เซนเตอร์ จำกัด
โทรศัพท์	084-8792111



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้